سفارت جمهوری اسلامی ایران
پاریس

خبرنامه اقتصادی

نوامبر ۲۰۲۶

۱۰۱

بخش اقتصادی سفارت جمهوری اسلامی ایران - پاریس

آبان ۱۴۰۵

بسمه تعالی

* تبعات جنگ در خاورمیانه

از خاورمیانه تا آسیا، رقابت گسترده برای ذخیره‌سازی نفت

لوموند ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

لوموند در مقاله ای در خصوص بحران تنگه هرمز می نویسد: این بحران کشورهای تولیدکننده نفت در خلیج فارس و واردکنندگان آسیایی را به ایجاد ظرفیت‌های جدید ذخیره‌سازی سوق داده است تا بتوانند در برابر شوک‌های احتمالی آینده در تأمین نفت، مقاومت بیش تری داشته باشند.

در سواحل جنوبی سنگاپور، در زیر بستر دریا و دل لایه‌های گرانیتی، مجموعه عظیم غارهای زیرزمینی "جورونگ" (Jurong) قرار دارد که برای ذخیره‌سازی هیدروکربن‌ها ساخته شده و ظرفیت نگهداری حداکثر ۹ میلیون بشکه

نفت را دارد. در این مخازن زیرزمینی که ارتفاع برخی از آن‌ها به اندازه یک ساختمان ۹ طبقه است، قرار است از سال ۲۰۲۷ نفت خام عربستان سعودی ذخیره شود. این اقدام بر اساس توافق اولیه‌ای انجام می‌شود که اواخر اکتبر با شرکت دولتی آرامکو (Saudi Aramco) امضا شد.

به نوشته لوموند این طرح نمونه‌ای از رقابت تازه‌ای است که پس از جنگ خاورمیانه برای ایجاد ذخایر جدید نفت و با هدف کاهش آسیب‌پذیری در برابر اختلال‌های احتمالی آینده در عرضه، شکل گرفته است. در آسیا، که مهم‌ترین بازار مصرف نفت خاورمیانه محسوب می‌شود، دولت‌ها تلاش دارند از بحران اخیر که بسیاری از آن‌ها را وادار کرد برای چندین ماه فروش سوخت را سهمیه‌بندی کنند، درس بگیرند. این مسئله برای کشورهای نفت‌خیز خلیج فارس که می‌خواهند اعتبار خود را به‌عنوان تأمین‌کنندگان قابل‌اعتماد حفظ کنند نیز اهمیت دارد.

در ادامه این روزنامه به نقل از "پارول بکشی" (Parul Bakshi)، یکی از پژوهشگران حوزه انرژی در اندیشکده هندی (Observer Research Foundation) می افزاید: کشورهای واردکننده به دنبال امنیت در تأمین نفت هستند و کشورهای تولیدکننده نیز می‌خواهند از دسترسی مطمئن به بازار برخوردار باشند. ذخیره‌سازی نفت در خارج از کشور می‌تواند هر دو نیاز را برآورده کند.

به نوشته این روزنامه هند، ژاپن و کره جنوبی پیش‌تر توافق‌هایی از این نوع امضا کرده‌اند که بر اساس آن‌ها، تأمین‌کنندگان نفت در خلیج فارس ظرفیت‌های ذخیره‌سازی را در این کشورها اجاره می‌کنند و کشورهای میزبان نیز در شرایط اضطراری از دسترسی ترجیحی به نفت برخوردار می‌شوند. انتظار می‌رود چنین توافق‌هایی در آینده گسترش یابند. هند از بهار امسال اعلام کرده است که با امارات متحده عربی درباره افزایش حجم نفت ذخیره‌شده در خاک خود توسط شرکت ملی نفت ابوظبی (ADNOC) مذاکره می‌کند. هدف این است که ظرفیت ذخیره‌سازی نفت این شرکت از ۵/۸ میلیون بشکه کنونی به ۳۰ میلیون بشکه افزایش یابد.

سلطان الجابر (Sultan Al-Jaber)، مدیرعامل شرکت ADNOC، در نمایشگاه بین‌المللی نفت و گاز آدیپک (Adipec) که اوایل نوامبر در ابوظبی برگزار شد، گفت: امنیت انرژی تنها در محل تولید سنجیده نمی‌شود، بلکه در محل تحویل نیز اهمیت دارد.

وی تأکید کرد که تحقق این هدف مستلزم "افزایش ذخیره‌سازی راهبردی و ایجاد ذخایر بزرگ‌تر از فرآورده‌های نفتی" است.

در بخش دیگری از این مقاله امده است: ذخیره‌سازی نفت اکنون به یکی از اولویت‌های تازه صنعت انرژی تبدیل شده است. "پاتریک پویانه" (Patrick Pouyanné)، مدیرعامل شرکت توتال‌انرژیز (TotalEnergies)، این موضوع را "درس بحران" می‌داند. وی در دیداری با خبرنگاران در پاریس، اوایل نوامبر، تأکید کرد برای مقابله با شوک‌های پیش‌بینی‌نشده باید ذخایر بیش تری در اختیار داشت. به گفته او، شرکت‌ها سال‌ها تلاش کرده‌اند با بهینه‌سازی نظام تأمین و حرکت به سمت تولید و توزیع دقیقاً متناسب با نیاز، کارایی را افزایش دهند؛ اما اکنون اولویت باید "مقاومت‌پذیری بیش تر" باشد.

کشورهای واردکننده نیز همین رویکرد را دنبال می‌کنند. اندونزی روز سوم نوامبر اعلام کرد قصد دارد ظرفیت ذخیره‌سازی نفت خود را به معادل ۶۰ روز مصرف افزایش دهد؛ در حالی که این میزان در حال حاضر حدود ۲۰ روز است. فیلیپین نیز در حال برنامه‌ریزی برای ایجاد نخستین ذخیره راهبردی ملی نفت خود تا پایان سال ۲۰۲۷ است. مانیل حتی در نظر دارد در آینده این ذخیره را به یک مرکز منطقه‌ای تبدیل کند تا نفت مورد نیاز کشورهای دیگر نیز در آن نگهداری شود.

به نوشته لوموند طرح فیلیپین بخشی از ابتکار گسترده‌تری است که ژاپن در ماه آوریل با عنوان "پاور آسیا" (Powerr Asia) آغاز کرد. هدف این برنامه تقویت امنیت انرژی منطقه‌ای از طریق حمایت از ایجاد زیرساخت‌های ذخیره‌سازی و فراهم کردن سازوکارهایی برای خرید گروهی نفت در شرایط اضطراری است. این طرح از چارچوب تأمین مالی ۱۰ میلیارد دلاری، معادل حدود ۹ میلیارد یورو، برخوردار است. استرالیا نیز قصد دارد ۲/۲ میلیارد

دلار برای ایجاد یک ذخیره امنیتی سرمایه‌گذاری کند که شامل یک میلیارد لیتر گازوئیل و سوخت هواپیما خواهد بود.

به نوشته لوموند این موج تازه سرمایه‌گذاری چندان تعجب‌آور نیست؛ زیرا در جریان بحران اخیر، ذخایر نفتی راهبردی و تجاری کشورها به‌شدت مورد استفاده قرار گرفتند. "فرانسیس پرن" (Francis Perrin)، مدیر پژوهش در مؤسسه روابط بین‌الملل و راهبردی (IRIS)، می‌گوید: همه توانستند نقش حفاظتی ذخایر نفتی در کشورهایی مانند چین و کشورهای عضو آژانس بین‌المللی انرژی (AIE) را مشاهده کنند.

کشورهای عضو آژانس بین‌المللی انرژی، از جمله فرانسه و آمریکا موظف‌اند ذخایر اضطراری نفتی معادل دست‌کم ۹۰ روز واردات خالص خود را حفظ کنند. این ذخایر می‌توانند شامل نفت خام و فرآورده‌های پالایش‌شده باشند و در مخازن عظیم زیرزمینی نمکی، مخازن فولادی در پالایشگاه‌ها، بنادر و پایانه‌های نفتی یا حتی در نفتکش‌ها نگهداری شوند. از زمان آغاز جنگ ایران در اواخر فوریه، که با حملات آمریکا و اسرائیل شروع شد، کشورهای عضو این آژانس حدود ۳۳۰ میلیون بشکه از ذخایر خود برداشت کرده‌اند؛ اقدامی که بزرگ‌ترین برداشت هماهنگ‌شده نفت در تاریخ محسوب می‌شود.

این روزنامه در ادامه اضافه می کند: ذخایر عظیم نفتی چین که پیش از آغاز جنگ انباشته شده بودند، به‌عنوان ضربه‌گیر برای کل بازار عمل کردند. در ماه‌های نخست بحران، زمانی که تنگه هرمز به‌طور کامل مسدود شده بود، پکن از این ذخایر برای جبران کاهش عرضه و محدود کردن خرید نفت از بازار استفاده کرد. با این حال، ایجاد ذخایر گسترده‌ای در این سطح برای همه اقتصادهای آسیایی امکان‌پذیر نیست؛ به‌ویژه کشورهایی که منابع بودجه‌ای محدودی دارند و وابستگی زیادی به واردات نفت دارند. پارول باکشی بر همین محدودیت تأکید می‌کند. افزایش ذخایر نفتی، به‌خصوص در شرایطی که قیمت هر بشکه نفت برنت، شاخص مرجع جهانی، همچنان بین ۹۰ تا ۱۰۰ دلار در نوسان است، می‌تواند هزینه بسیار سنگینی داشته باشد. این هزینه به‌ویژه زمانی افزایش می‌یابد که کشورها بخواهند ذخایر خود را در مقیاس وسیع بازسازی کنند. در عین حال، زمان نیز اهمیت دارد. ذخیره

راهبردی نفت آمریکا اکنون به سطحی نزدیک شده که در ۴۵ سال گذشته کم‌سابقه بوده است. بر اساس داده‌های آژانس بین‌المللی انرژی، ذخایر جهانی نفت از پایان فوریه تا پایان سپتامبر ۵۰۹ میلیون بشکه کاهش یافته است. در همین ارتباط "مارک آنتوان ایل‌مازگا" (Marc-Antoine Eyl-Mazzega)، مدیر مرکز انرژی و اقلیم مؤسسه روابط بین‌الملل فرانسه (IFRI)، هشدار می‌دهد: نفتی که برای ذخیره‌سازی خریداری می‌شود، ممکن است بسیار گران‌تر از نفتی باشد که در آینده در بازار عرضه خواهد شد. وی می‌افزاید: در چنین شرایطی مشخص نیست که آیا همه کشورها برای ایجاد ذخایر جدید با شتاب اقدام خواهند کرد یا خیر.

لوموند در پایان می نویسد: برخی کشورها ممکن است خرید نفت را مرحله‌بندی کنند و منتظر کاهش قیمت‌ها بمانند. "پارول باکشی" در پایان توصیه می‌کند: عملی‌ترین رویکرد این است که ذخایر اضطراری کافی ایجاد شود، هم‌زمان تأمین‌کنندگان متنوع شوند و روند برقی‌سازی سرعت بگیرد. وی تأکید می‌کند که حتی ذخایر بسیار بزرگ نیز بدون تنوع‌بخشی به منابع تأمین، برای مقابله با اختلالی طولانی‌مدت در عرضه نفت کافی نخواهند بود.

لینک خبر

سوخت هواپیما، آسیب‌پذیری جدید ارتش‌های اروپا

اکسپرس ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

هفته نامه اکسپرس در مقاله ای با اشاره به یکی از تبعات جنگ آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران می نویسد: ظرفیت پالایش نفت و ذخایر سوخت هواپیما (کروزن) در اروپا ممکن است برای تأمین نیاز ارتش‌های سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (NATO) در صورت وقوع یک جنگ بزرگ کافی نباشد. دو گزارش درباره این آسیب‌پذیری راهبردی هشدار داده‌اند.

به نوشته این نشریه سوخت هواپیماهای نظامی در زمان صلح ۶۰ تا ۷۲ درصد از کل مصرف سوخت نیروهای نظامی را تشکیل می‌دهد. این سهم در دوران جنگ به ۷۵ تا ۸۰ درصد افزایش می‌یابد و بدین ترتیب آسیب‌پذیری نظامی اروپا تنها به کمبود سرباز، مهمات و تجهیزات محدود نمی‌شود، بلکه تأمین سوخت نیز یکی از نقاط ضعف راهبردی این قاره است.

این هفته نامه با استناد به گزارشی که از سوی "مرکز عالی ناتو برای امنیت انرژی" (NATO ENSEC COE) در ماه سپتامبر با عنوان "تأمین سوخت نیروهای نظامی تا سال ۲۰۵۰" (Fuelling the Forces to 2050) منتشر شد و وب‌سایت پولیتیکو (Politico) نیز بخش هایی از آن را منتشر ساخت، نیروهای نظامی کشورهای عضو این سازمان ممکن است در صورت وقوع جنگی در آینده با کمبود سوخت هواپیما روبرو شوند.

به نوشته اکسپرس همچنین سیاست‌های کربن‌زدایی در اروپا که با هدف محدود کردن مصرف سوخت‌های فسیلی دنبال می‌شوند، یکی از عوامل شکل‌گیری این وضعیت معرفی شده‌اند. پژوهشگران این گزارش توضیح می‌دهند که این سیاست‌ها سازوکارهای مالی‌ای برای تشویق سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر ایجاد کرده‌اند، اما هم‌زمان به تعطیلی پالایشگاه‌های نفت و کاهش ظرفیت ذخیره‌سازی سوخت منجر شده‌اند؛ این در حالی است که ارتش‌ها برای تأمین نیازهای خود به آن‌ها وابسته‌اند.

یک مقام ارشد نظامی ناتو که پولیتیکو به نقل از او گزارش داده است، تأکید می‌کند: از منظر آمادگی نظامی، دسترسی به سوخت اهمیت بسیار زیادی دارد. وی می‌افزاید که ناتو برای بازدارندگی و دفاع به منابع مطمئن انرژی نیاز دارد و گاهی الزامات دفاع جمعی ایجاب می‌کند که ارتش در اولویت تأمین سوخت قرار گیرد.

این نشریه در بخش دیگری از مقاله خود اضافه می کند: اروپا در حال حاضر با کمبود ساختاری سوخت هواپیما روبروست. داده‌های کمیسیون اروپا و "انجمن سوخت اروپا" (FuelsEurope) نشان می‌دهد که از سال ۲۰۰۹ تاکنون حدود یک‌چهارم پالایشگاه‌های نفت این قاره تعطیل شده‌اند. توقف فعالیت این پالایشگاه‌ها که هزینه اقتصادی قابل‌توجهی داشته، ظرفیت تولید منطقه‌ای را به میزان چند میلیون بشکه کاهش داده است. در حال حاضر تنها حدود ۷۰ واحد پالایشی فعال در اروپا قادر به تأمین سوخت هواپیما هستند.

از نگاه این نشریه نگرانی بیش تر به میزان ذخایر سوخت بازمی‌گردد. ذخایر موجود اروپا تنها برای ۴۹ روز مصرف سوخت هواپیما کفایت می‌کند. این مدت در صورت وقوع جنگ می‌تواند به‌شدت کاهش یابد، زیرا نیازهای نظامی به سوخت افزایش چشمگیری خواهد داشت. سوخت هواپیما در زمان صلح ۶۰ تا ۷۲ درصد از مصرف سوخت نیروهای نظامی را تشکیل می‌دهد و این سهم در زمان جنگ به ۷۵ تا ۸۰ درصد می‌رسد.

اکسپرس تصریح می کند: گزارش ناتو تنها پژوهشی نیست که درباره این خطر هشدار داده است. "مرکز مطالعات راهبردی لاهه" (HCSS) نیز در ماه مه گزارشی با عنوان "بدون سوخت، بدون جنگ: صنعت سوخت هلند و آمادگی نظامی اروپا" (No Fuel, No Fight: The Dutch Fuel Industry and European Military Readiness) منتشر کرد و این آسیب‌پذیری راهبردی را مورد بررسی قرار داد. در این گزارش تأکید شده است که کمبود سوخت در زمان جنگ ممکن است دولت‌ها را ناچار کند میان نیازهای غیرنظامی و نظامی دست به انتخاب بزنند؛ وضعیتی که خطر افزایش وابستگی ارتش‌ها را در پی خواهد داشت.

این هفته نامه در خصوص جست‌وجو برای یافتن راه‌حل این مشکل می افزاید: این که اروپا چگونه می‌تواند ظرفیت پالایش نفت خود را افزایش دهد، هنوز پرسشی بی‌پاسخ است. با این حال، بروکسل تلاش‌های خود را برای تقویت ظرفیت پالایش در اتحادیه اروپا افزایش داده و از جمله گفت‌وگوهایی را با فعالان صنعتی این بخش آغاز کرده است. کمیسیون اروپا در ۲۸ اکتبر ۲۰۲۶ از آغاز دور تازه‌ای از مذاکرات سطح بالا با شرکت‌های فعال در صنعت پالایش خبر داد.

به نوشته این هفته نامه پژوهشگران گزارش ناتو معتقدند که می‌توان از وقوع چنین بحرانی جلوگیری کرد، اما این امر مستلزم آن است که دولت‌ها فوراً تغییراتی را در سیاست‌های خود اعمال کنند. از جمله پیشنهادهای آنان می‌توان به حفظ ظرفیت پالایش نفت، افزایش ذخایر راهبردی سوخت، سرعت بخشیدن به تولید سوخت‌های جایگزین هواپیما و متنوع‌سازی منابع واردات اشاره کرد.

این هشدارها در شرایطی مطرح می‌شوند که آگاهی از تهدیدهای امنیتی پیش روی اروپا رو به افزایش است. سخنگوی مرکز پژوهشی ناتو گفته است فوریت انتشار این گزارش و مدل‌سازی‌های ارائه‌شده در آن، بدون تردید از وضعیت ژئوپلیتیکی کنونی تأثیر پذیرفته است. تشدید جنگ ترکیبی روسیه و عملیات خرابکارانه‌ای که طی ماه‌های اخیر در نقاط مختلف اروپا رخ داده‌اند، نگرانی‌ها درباره احتمال وقوع درگیری مستقیم با مسکو را افزایش داده‌اند. در همین ارتباط "مارک روته" (Mark Rutte)، دبیرکل ناتو، نیز در حاشیه نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۴ سپتامبر به نگرانی‌های مطرح‌شده در این گزارش اشاره کرده بود. وی تأیید کرد که این ائتلاف درباره کمبود ظرفیت پالایش نفت در صورت وقوع جنگ با روسیه نگران است.

لینک خبر

نفت بدون تحرک، امیدواری ناشی از تحولات خاورمیانه با تردید روبه‌روست

لوفیگارو ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لوفیگارو قیمت نفت در معاملات روز جمعه نوسان محدودی داشت زیرا فعالان بازار میان دو عامل متضاد یعنی چشم‌انداز تداوم عرضه نفت و اظهارات "دونالد ترامپ" رئیس‌جمهور آمریکا درباره ایران گرفتار شده‌اند.

بر اساس این خبر بهای هر بشکه نفت خام برنت دریای شمال برای تحویل در ماه ژانویه تقریباً ثابت ماند و با افزایش ناچیز ۰/۰۲ درصدی به ۹۵/۸۴ دلار رسید. نفت خام وست تگزاس اینترمدیت شاخص نفت آمریکا، برای تحویل در ماه دسامبر نیز تنها ۰/۲۰ درصد کاهش یافت و به ۸۸/۵۶ دلار رسید. قیمت نفت برنت طی روزهای اخیر چندین بار به زیر مرز نمادین ۹۰ دلار سقوط کرده بود.

این روزنامه می افزاید: "نورمن لیبکه" (Norman Liebke)، تحلیلگر بانک "کومرتس‌بانک" (Commerzbank)، معتقد است که قیمت نفت فعلاً کف قیمتی خود را پیدا کرده است. به گفته وی، امید به برقراری صلح در خاورمیانه که در ابتدا باعث افت قیمت نفت شده بود، اکنون کمرنگ شده است.

در همین ارتباط "کاتلین بروکس" (Kathleen Brooks) نیز در مصاحبه ای با خبرگزاری فرانسه تأکید کرد تا زمانی که جزئیات مشخصی از مذاکرات ارائه نشود، بازار نمی‌تواند تمام صرف ریسک موجود در قیمت نفت را حذف کند؛ هرچند این صرف ریسک تا حدی کاهش یافته است.

این روزنامه در ادامه می افزاید: با وجود ادامه حملات در عربستان سعودی و تنگه هرمز، صادرات فرآورده‌های نفتی از منطقه خلیج فارس همچنان ادامه دارد؛ هرچند عبور محموله‌ها از این مسیر به دلیل خطرات امنیتی، گاهی هزینه بسیار بالایی دارد. "دونالد ترامپ" روز پنج شنبه در اظهارنظری درباره ایران گفت: ما به توافق با ایران نیاز نداریم. آن دوران مدت‌هاست که گذشته است.

در همین حال، "آژانس بین‌المللی انرژی" (AIE) روز جمعه اعلام کرد که عرضه جهانی نفت در سه‌ماهه پایانی سال ۲۰۲۶ برای نخستین بار از زمان آغاز جنگ با ایران در اواخر فوریه، از میزان تقاضا فراتر خواهد رفت.

از نگاه این روزنامه عامل دیگری که ممکن است به آرام‌تر شدن قیمت‌ها کمک کند، آغاز دور تازه‌ای از مذاکرات درباره جنگ اوکراین و روسیه است که نتایج آن می تواند مثبت باشد.

لینک خبر

* فرانسه

"امانوئل ماکرون" به "کسانی که می‌خواهند امکانات اوکراین را محدود کنند" حمله کرد

لوموند ۱۵ نوامبر ۲۰۲۶

روزنامه لوموند در مقاله ای به واکنش رئیس جمهوری فرانسه به آخرین اظهارات رئیس حزب راست گرای افراطی فرانسه در خصوص ضرورت محدود کردن کمک ها به اوکراین پرداخته و می نویسد: "امانوئل ماکرون"، رئیس‌جمهور فرانسه در صحبت های اخیر خود نامی از "مارین لوپن" نبرد، اما نامزد حزب "اجتماع ملی" (RN) پیش‌تر اعلام کرده است که در صورت پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری، پس از یک دوره شش‌ماهه کمک‌های مالی به اوکراین را قطع خواهد کرد.

به نوشته این روزنامه "امانوئل ماکرون"، رئیس‌جمهور فرانسه که به دلیل محدودیت قانونی نمی‌تواند در بهار آینده برای سومین دوره ریاست‌جمهوری نامزد شود، روز شنبه ۱۴ نوامبر پیامی مفصل درباره اوکراین منتشر کرد و در آن به‌ویژه از "کسانی که می‌خواهند امکانات اوکراین را محدود کنند" انتقاد کرد. این پیام با لحنی رسمی و جدی در شبکه اجتماعی "ایکس" منتشر شد و با عبارت "هم‌میهنان عزیزم" که معمولاً در شروع سخنرانی‌های رسمی رئیس‌جمهور به کار می‌رود، آغاز می‌شد.

"ماکرون" در این پیام، با اشاره به چالش‌های پیش روی اوکراین در آستانه زمستان و در آستانه پنجمین سالگرد تهاجم گسترده روسیه، از سیاست خود در حمایت از کی‌یف دفاع کرد. وی به‌ویژه به کسانی حمله کرد که به گفته‌اش می‌خواهند امکانات اوکراین را محدود کنند تا این کشور را "به پذیرش صلحی ناعادلانه وادار کنند". به باور رئیس‌جمهور فرانسه، چنین رویکردی خطر "آسیب‌پذیر شدن پایدار" سراسر اروپا را در پی خواهد داشت. وی هشدار داد: این دستورالعملی برای جنگ بعدی است. این نمی‌تواند موضع فرانسه باشد.

لوموند اضافه می کند: "ماکرون" در هیچ بخشی از پیام خود نامی از "مارین لوپن" (Marine Le Pen)، نامزد حزب راست افراطی اجتماع ملی، نبرد. با این حال، هشدار او آشکارا متوجه موضع این سیاستمدار است که در نظرسنجی‌های مربوط به انتخابات ریاست‌جمهوری با فاصله در صدر قرار دارد. لوپن پیش‌تر اعلام کرده بود که در صورت انتخاب شدن به ریاست‌جمهوری، پس از یک دوره شش‌ماهه کمک‌های مالی فرانسه به اوکراین را متوقف خواهد کرد.

لوپن در واکنش به اظهارات رئیس‌جمهور، در بیانیه‌ای که در اختیار خبرگزاری فرانسه (AFP) قرار گرفت، گفت: اگر رئیس‌جمهور جمهوری طی ده سال کشور ما را به ورشکستگی نکشانده بود، هنوز امکان مالی لازم برای ادامه کمک‌های مالی به اوکراین وجود داشت.

وی سپس افزود: آقای "" باید این ضرب‌المثل را به خاطر بسپارد: هیچ‌کس نمی‌تواند به خطا و تقصیر خود استناد کند تا از مسئولیت آن بگریزد.

"امانوئل ماکرون" در بخش دیگری از پیام خود تأکید کرد که یکی از "اولویت‌ها" باید "همکاری با اوکراین برای دستیابی به صلحی عادلانه و پایدار" باشد؛ روندی که به گفته او، اروپا باید سهم کامل خود را در آن ایفا کند. رئیس‌جمهور فرانسه افزود: اکنون باید یک گام فراتر برویم و به‌روشنی، از جمله برای روس‌ها، توضیح دهیم که برای دوران پس از جنگ چه می‌خواهیم. وی همچنین بار دیگر بر این باور خود تأکید کرد که اوکراین نقشی کلیدی در کنار سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (NATO) دارد و "جایگاه آن در این سازمان محفوظ است".

لینک خبر

سرمایه‌گذاری شرکت‌های فرانسوی به دلیل سودآوری ناکافی با مشکل مواجه است

اتحادیه کارفرمایان فرانسه (مدف) ۰۹ نوامبر ۲۰۲۶

در مطلبی که اتحادیه کارفرمایان فرانسه (مدف) اخیرا منتشر ساخته آمده است: در نگاه نخست، حاشیه سود شرکت‌های فرانسوی باثبات به نظر می‌رسد. این شاخص در سال ۲۰۲۵ به ۳۲/۲ درصد ارزش افزوده ناخالص که تقریباً با سطح آن در سال ۱۹۹۰ برابری می‌کند رسیده است. اما این ثبات ظاهری گمراه‌کننده است.

در بخش دیگری از این مقاله در توضیح این مطلب آمده است: شرکت‌ها ناگزیرند ماشین‌آلات خود را جایگزین کنند، تجهیزاتشان را تعمیر و نگهداری کنند و نرم‌افزارهای خود را به‌روزرسانی کنند. اگر استهلاک سرمایه نیز در محاسبات لحاظ شود، حاشیه سود به ۱۳ درصد کاهش می‌یابد در حالی که این رقم ۳۵ سال پیش ۱۷ درصد بود.

در نتیجه، فرانسه تقریباً در پایین‌ترین رتبه منطقه یورو قرار می‌گیرد و حاشیه سود خالص شرکت‌های آن ۵ واحد درصد کمتر از میانه کشورهای اروپایی است. این ضعف در مقایسه با کشورهای همسایه، ناشی از بار بسیار سنگین مالیات بر نیروی کار و تولید است. برآوردها نشان می‌دهد برای بازگشت به سطح حاشیه سود خالص دهه ۱۹۹۰، شرکت‌های فرانسوی سالانه به حدود ۵۱ میلیارد یورو حاشیه سود ناخالص بیش تر نیاز دارند. برای رسیدن به سطح سایر کشورهای اروپا، این رقم باید از ۷۳ میلیارد یورو نیز فراتر برود.

بر اساس این مقاله حاشیه سود کم تر به معنای منابع مالی محدودتر برای آماده‌سازی آینده است. در شرایطی که سرمایه‌گذاری گسترده در کارخانه‌ها، کربن‌زدایی، هوش مصنوعی و بخش دفاعی ضروری است، فراهم کردن منابع لازم برای سرمایه‌گذاری شرکت‌ها اهمیتی حیاتی دارد تا تولید و ایجاد فرصت‌های شغلی در فرانسه تقویت شود.

لینک خبر

تورم تحت تأثیر افزایش قیمت انرژی به ۳/۴ درصد (بالاترین سطح در هجده ماه گذشته) رسید

۲۰ مینوت ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

روزنامه ۲۰ مینوت می نویسد: قیمت انرژی در ماه اکتبر نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۲۴/۱ درصد افزایش یافت؛ در حالی که این رشد در ماه سپتامبر ۲۱/۳ درصد بود.

این روزنامه اضافه می کند: افزایش بهای گاز و فرآورده‌های نفتی عامل اصلی این روند است. این چهارمین ماه متوالی است که قیمت انرژی افزایش پیدا می‌کند.

به نوشته این روزنامه بر اساس آمار نهایی منتشرشده در روز جمعه از سوی "مؤسسه ملی آمار و مطالعات اقتصادی فرانسه" (Insee)، نرخ تورم سالانه در فرانسه در ماه اکتبر به ۳/۴ درصد رسید. این رقم با برآورد اولیه‌ای که در پایان اکتبر منتشر شده بود مطابقت دارد و بالاترین نرخ تورم از ژانویه ۲۰۲۴ تاکنون محسوب می‌شود. شتاب گرفتن افزایش قیمت انرژی عامل اصلی این رشد بوده است.

بر اساس این خبر یکی از دلایل این موضوع افزایش قیمت گاز و فرآورده‌های نفتی می باشد. در همین حال، تورم در بخش خدمات نیز افزایش یافت و به ۲/۶ درصد رسید در حالی که در ماه قبل ۲/۴ درصد بود.

این روزنامه در همین حال می نویسد: قیمت مواد غذایی نیز در اکتبر نسبت به سال گذشته ۱/۲ درصد افزایش یافت، در حالی که رشد آن در ماه سپتامبر ۱/۴ درصد بود. این کاهش شتاب عمدتاً ناشی از کند شدن افزایش قیمت محصولات تازه است نرخ رشد قیمت این گروه از ۹/۵ درصد در سپتامبر به ۸ درصد در اکتبر رسید.

در میان محصولات تازه، افزایش قیمت سبزیجات میوه‌ای مانند گوجه‌فرنگی و کدو سبز از ۳۵/۸ درصد به ۲۴/۹ درصد کاهش یافت. قیمت سبزیجات برگی و ساقه‌ای مانند انواع کاهو نیز که در سپتامبر ۲۳/۵ درصد افزایش یافته بود، در اکتبر ۱۵/۶ درصد رشد کرد. در همین حال، قیمت کالاهای تولیدشده صنعتی همچنان روند کاهشی داشت، اما سرعت کاهش آن کم تر شد.

۲۰ مینوت اضافه می کند: در مدت مشابه سال گذشته، پیش از آغاز جنگ در خاورمیانه، نرخ تورم سالانه در فرانسه تنها ۰/۹ درصد بود و قیمت انرژی نیز در مسیر کاهش قرار داشت. از سوی دیگر، قیمت مصرف‌کننده در اکتبر نسبت به ماه قبل ۰/۴ درصد افزایش یافت این در حالی است که در سپتامبر کاهش ۰/۳ درصدی ثبت شده بود.

در پایان این مقاله آمده است: "شاخص هماهنگ قیمت مصرف‌کننده" (IPCH) که برای مقایسه نرخ تورم میان کشورهای منطقه یورو به کار می‌رود نیز در اکتبر افزایش یافت و رشد سالانه آن به ۳/۷ درصد رسید در حالی که این رقم در سپتامبر ۳/۴ درصد بود. این شاخص در مقایسه ماهانه نیز پس از آن که در ماه قبل ۰/۳ درصد کاهش یافته بود ۰/۴ درصد افزایش نشان داد.

لینک خبر

اشاره "سارکوزی" به وقوع یک "سونامی" مالی: ما بر فراز آتشفشان می‌رقصیم!

۲۰ مینوت ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

روزنامه ۲۰ مینوت مقاله ای منتشر ساخته و در آن آورده است که "نیکلا سارکوزی" (Nicolas Sarkozy)، رئیس‌جمهور پیشین فرانسه، در گفت‌وگویی "نسبت به وقوع بحرانی مالی در این کشور که به باور او اجتناب‌ناپذیر است و ممکن است حتی پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری آوریل و مه ۲۰۲۷ رخ دهد، هشدار داده است".

وی وضعیت کنونی را به "رقصیدن بر فراز آتشفشان" تشبیه کرده و از "سونامی" مالی سخن گفته است که فرانسه را تهدید می‌کند.

به نوشته ۲۰ مینوت "سارکوزی" در این مصاحبه تأکید کرد: مسئله این نیست که آیا بحران مالی رخ خواهد داد یا نه، بلکه این است که چه زمانی اتفاق خواهد افتاد.

به گفته او، بودجه سال ۲۰۲۷ که دولت "سباستین لوکورنو" (Sébastien Lecornu) در تلاش است آن را به تصویب برساند، به‌تنهایی برای جلوگیری از چنین خطری کافی نخواهد بود.

رئیس‌جمهور پیشین فرانسه برای مقابله با این وضعیت، دو راهکار اصلی پیشنهاد می‌کند: نخست، کاهش هزینه‌های عمومی، به‌ویژه از طریق کاهش شمار کارکنان دولت؛ و دوم، افزایش مدت فعالیت شغلی افراد در طول زندگی، از طریق به تعویق انداختن سن بازنشستگی.

سارکوزی در بخش دیگری از این مصاحبه، از برگزاری انتخابات مقدماتی برای تعیین نامزد مشترک جناح راست و میانه‌رو در انتخابات ریاست‌جمهوری حمایت کرده است. وی خواهان انتخاباتی "گسترده" است که همه افرادی بتوانند در آن شرکت کنند که قواعد این رقابت را بپذیرند و به آن پایبند باشند.

برگزاری چنین انتخاباتی از سوی "برونو روتایو" (Bruno Retailleau)، "گابریل اتال" (Gabriel Attal) و "داوید لیسنار" (David Lisnard) مورد حمایت قرار گرفته، اما "ادوار فیلیپ" (Édouard Philippe) با آن مخالفت کرده است.

به نوشته این روزنامه "نیکلا سارکوزی" که خود در سال ۲۰۱۶ در انتخابات مقدماتی جناح راست شرکت کرده بود، اما در همان دور نخست شکست خورد، از اعلام حمایت از هیچ‌یک از طرف‌های این بحث خودداری می‌کند. با این حال، وعده داده است از نامزدی حمایت کند که "توانسته باشد گسترده‌ترین ائتلاف را گرد هم آورد".

وی همچنین احتمال نامزدی "کریستین لاگارد" (Christine Lagarde)، رئیس بانک مرکزی اروپا، در انتخابات ریاست‌جمهوری را منتفی می‌داند هرچند می‌گوید برای او احترام و "تحسین" زیادی قائل است.

لینک خبر

افول تدریجی اقتصاد فرانسه در مقایسه با دیگر کشورهای اروپا

لاتریبون ۰۸ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لاتریبون فرانسه در سال جاری میلادی یکی از ضعیف‌ترین نرخ‌های رشد اقتصادی را در میان کشورهای اروپایی ثبت کرده است. این روند، جایگاه این کشور را در رتبه‌بندی اروپا از نظر تولید ناخالص داخلی سرانه بیش از پیش تنزل داده و اکنون این شاخص در فرانسه به پایین‌تر از میانگین اتحادیه اروپا رسیده است.

از ابتدای سال، اقتصاد فرانسه عملاً وارد دوره‌ای از رکود و ایستایی نسبی شده است. نرخ رشد اقتصادی در سه فصل نخست سال به‌ترتیب منفی ۰/۲ درصد، صفر درصد و منفی ۰/۱ درصد بوده است. با ثبت دو فصل پیاپی کاهش تولید ناخالص داخلی، خطر ورود فرانسه به رکود اقتصادی جدی شده است.

لاتریبون می افزاید: جنگ خاورمیانه و افزایش شدید قیمت نفت و گاز، نخستین عاملی است که برای توضیح این وضعیت به ذهن می‌رسد، اما این عامل به‌تنهایی کافی نیست. زیرا سایر کشورهای اروپایی نیز با همین شوک روبه‌رو بوده‌اند، اما اقتصادشان مقاومت بیش تری نشان داده است. در مجموع اتحادیه اروپا، نرخ رشد اقتصادی در سه فصل نخست سال به‌ترتیب ۰/۱، ۰/۷ و ۰/۵ درصد بوده است.

در همین ارتباط "ماتئوس شچورک" (Mateusz Szczurek)، مدیر بخش اروپایی "صندوق بین‌المللی پول" (FMI)، نیز تأیید می‌کند که عملکرد رشد اقتصادی فرانسه در سال ۲۰۲۶ ضعیف‌تر از انتظار بوده است.

این روزنامه اضافه می کند: این وضعیت، کاهش تدریجی وزن اقتصادی فرانسه در مقایسه با شرکای اروپایی‌اش را تشدید کرده است. "اریک دور" (Eric Dor)، مدیر مطالعات اقتصادی "مدرسه بازرگانی آی‌اِس‌اِگ" (IÉSEG)، می‌گوید فرانسه از سال ۲۰۱۴ با مشکل عقب‌ماندگی در رشد اقتصادی روبه‌رو بوده و در عین حال، سطح کلی اقتصاد آن نیز در مقایسه با کشورهای همسایه پیوسته کاهش یافته است. تولید ناخالص داخلی سرانه فرانسه بر اساس برابری قدرت خرید، در سال ۱۹۹۵ حدود ۱۶ درصد بالاتر از میانگین اتحادیه اروپا بود، اما اکنون ۲ درصد پایین‌تر از آن قرار دارد.

در بخش دیگری از این مقاله آمده است: با این حال، برخی عوامل خاص نیز در عملکرد ضعیف اقتصادی فرانسه طی سال جاری نقش داشته‌اند. "ایزابل ماتئوس ای لاگو" (Isabelle Mateos y Lago)، اقتصاددان ارشد "بانک ب‌ان‌پ پاریبا" (BNP Paribas)، این افت عملکرد را بسیار غیرمعمول توصیف می‌کند. به گفته او، خشکسالی و موج‌های گرمای شدید تأثیر ویژه‌ای بر فرانسه گذاشته‌اند؛ کشوری که همچنان بخش کشاورزی مهمی دارد، به‌ویژه در تولید ذرت که به آب فراوان نیازمند است. تولید برق نیز که یکی از بخش‌های مهم صادراتی فرانسه محسوب می‌شود، آسیب دیده است؛ زیرا نیروگاه‌های هسته‌ای برای خنک‌سازی به حجم زیادی آب نیاز دارند. افزون بر این، شرکت ایرباس (Airbus) با وجود انبوه سفارش‌ها، به دلیل مشکلات زنجیره تأمین با کندی در تحویل هواپیماها روبه‌رو شده است.

لاتریبون سپس به علل دیگر پرداخته و می نویسد: عامل دیگر، بن‌بست سیاسی در مجلس ملی فرانسه است که تصویب هرگونه بودجه را به‌شدت دشوار کرده است. در شرایطی که نرخ بهره در سطح جهانی به‌شدت افزایش یافته، این وضعیت فشار بیش تری بر فرانسه وارد کرده است. نرخ بهره اوراق قرضه دولتی فرانسه حدود ۱/۵ واحد درصد افزایش یافته و به نزدیک ۵ درصد رسیده، در حالی که افزایش این نرخ در آلمان تنها یک واحد درصد بوده

است. "شچورک" از صندوق بین‌المللی پول می‌گوید این وضعیت رشد اقتصادی را تضعیف می‌کند، اما قابل اصلاح است. وی از فرانسه می‌خواهد هرچه سریع‌تر بودجه‌ای را به تصویب برساند تا از تشدید مشکلات جلوگیری شود. "ماریان پیکارد" (Marianne Picard)، اقتصاددان "بانک کردیت آگریکول" (Crédit Agricole)، نیز معتقد است فرانسه از عوامل حمایتی‌ای که به رشد اقتصادی برخی کشورهای دیگر کمک کرده‌اند، برخوردار نبوده است. در آلمان، یک برنامه بزرگ سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و بخش دفاعی در حال اجراست. اسپانیا و ایتالیا نیز در حال دریافت آخرین بخش‌های کمک‌های مالی برنامه بزرگ احیای اقتصادی اتحادیه اروپا موسوم به "نسل بعدی اتحادیه اروپا" (Next Generation EU) هستند که در سال ۲۰۲۱ آغاز شد. در مقابل، کسری بودجه گسترده فرانسه اجازه نداده است دولت این کشور هزینه‌های عمومی را به میزان قابل‌توجهی افزایش دهد.

با وجود این مشکلات، برخی کارشناسان معتقدند شوک اقتصادی سال جاری عمدتاً موقتی و ناشی از شرایط خاص اقتصادی است و ظرفیت بالقوه رشد فرانسه را کاهش نداده است. مؤسسه رتبه‌بندی "فیچ" (Fitch) نیز به نتیجه مشابهی رسیده است. بر اساس ارزیابی این مؤسسه، میانگین رشد اقتصادی فرانسه بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ سالانه ۱/۲ درصد بوده و رشد بالقوه این کشور همچنان در حدود ۱/۱ درصد قرار دارد. به این ترتیب، فرانسه در میانه گروه اقتصادهای بزرگ اروپا جای می‌گیرد. "ماتئوس ای لاگو" نیز تأکید می‌کند که مشکلات رشد اقتصادی فرانسه در سال جاری عمدتاً حاصل مجموعه‌ای از رویدادهای استثنایی است.

با این همه، افت اقتصادی در شرایط کنونی کاملاً محسوس است. پیش‌بینی می‌شود رشد اقتصادی فرانسه در مجموع سال به‌سختی به ۰/۴ درصد برسد؛ رقمی که بخش عمده آن ناشی از رشدی است که در ابتدای سال پیش‌تر به ثبت رسیده بود.

قدرت خرید خانوارهای فرانسوی نیز برای دومین سال پیاپی در سال ۲۰۲۶ کاهش خواهد یافت و احتمالاً افتی حدود ۰/۷ درصدی را تجربه خواهد کرد.

بر اساس ارزیابی مؤسسه فرانسوی اقتصاد، این شاخص ممکن است در سال ۲۰۲۷ نیز، هرچند به میزان اندک و حدود ۰/۱ درصد، کاهش پیدا کند. صندوق بین‌المللی پول نیز چشم‌انداز روشنی برای بهبود محسوس وضعیت در سال آینده نمی‌بیند و رشد ۰/۷ درصدی را که دومین نرخ رشد ضعیف در اروپا خواهد بود و تنها از ایتالیا با رشد ۰/۶ درصدی بیش تر است برای اقتصاد فرانسه در سال ۲۰۲۷ پیش‌بینی می‌کند.

شوک اقتصادی سال ۲۰۲۶، روند طولانی‌مدت تنزل جایگاه فرانسه را تشدید کرده است. این کشور از نظر تولید ناخالص داخلی سرانه بر اساس برابری قدرت خرید، در میان ۳۷ کشور اروپایی (با تعریف گسترده‌ای که از نروژ تا ترکیه را در بر می‌گیرد) در سال ۱۹۹۵ رتبه سیزدهم، در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۵ رتبه چهاردهم و در سال ۲۰۲۵ رتبه شانزدهم را داشته است.

"ماریان پیکارد" یادآوری می‌کند که این کاهش، نسبی است و به معنای افت مطلق تولید ناخالص داخلی سرانه نیست زیرا این شاخص همچنان افزایش یافته است. بخشی از این روند نیز به رشد کشورهای اروپای مرکزی مربوط می‌شود که سی سال پیش بسیار فقیرتر بودند و به‌تدریج فاصله خود را با دیگر کشورهای اروپا کاهش داده‌اند. با این حال، افت جایگاه نسبی فرانسه همچنان واقعیتی قابل‌توجه است.

در بخش پایانی این مقاله آمده است: تنها راه جبران این کمبود نیروی کار و ساعات کاری، برخورداری از بهره‌وری بسیار بالا است.

فرانسه در این زمینه واقعاً در سطح بالایی قرار دارد و با کنار گذاشتن لوکزامبورگ و ایرلند (که آمارهایشان به دلایل آماری دچار انحراف است) پنجمین کشور اتحادیه اروپا از نظر بهره‌وری محسوب می‌شود.

با این حال، حتی این سطح از بهره‌وری نیز برای جلوگیری از کاهش تدریجی جایگاه اقتصادی فرانسه در مقایسه با دیگر کشورهای اروپا کافی نبوده است.

لینک خبر

با وجود امتیازهایی که "لوکورنو" در نظر گرفته، اتحادیه‌ها همچنان به فشار خود ادامه می‌دهند

لزاکو ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته لزاکو دولت فرانسه از اجرای "اقدامات اضطراری برای افزایش حقوق‌های پایین" حدود ۱/۳ میلیون نفر از کارکنان بخش دولتی خبر داده و وعده کرده است که به‌زودی در موضوعات دیگری نیز "دستاوردهایی را نهایی کند". با این حال، اتحادیه‌ها اعلام کردند که به اعتراضات خود ادامه خواهند داد و بار دیگر به خیابان‌ها خواهند آمد.

این روزنامه می افزاید: پس از افزایش دستمزدی که پیش‌تر برای کارکنان بخش خصوصی اعلام شده بود، این بار نوبت به کارکنان دولت رسیده است. دولت روز جمعه به اتحادیه‌های کارکنان بخش دولتی وعده داد علاوه بر آغاز روند "اصلاح ساختاری جدول‌های حقوقی"، اقداماتی اضطراری برای افزایش حقوق‌های پایین اجرا کند. با این حال، این وعده‌ها نتوانسته است از برگزاری اعتراض‌هایی که برای سه‌شنبه آینده برنامه‌ریزی شده‌اند، جلوگیری کند.

پس از اعلام افزایش ۱/۶ درصدی حداقل دستمزد قانونی (SMIC) از ماه دسامبر برای کارکنان بخش خصوصی، انتظار می‌رفت دولت برای کارکنان بخش دولتی نیز اقدامی انجام دهد. این افزایش که با هدف پایان دادن به

اعتراض‌های پی‌درپی هفته‌های اخیر و زودتر از زمان معمول و بیش از میزان ناشی از تورم اعمال می‌شود، دولت را ناگزیر می‌کند حقوق پایین‌ترین سطوح کارکنان بخش دولتی را نیز افزایش دهد تا به حداقل دستمزد قانونی برسد.

به نوشته این روزنامه "سباستین لوکورنو" (Sébastien Lecornu)، نخست‌وزیر فرانسه، با اشاره به دیدار خود با تشکل‌های بخش دولتی در نخست وزیری این نشست را نوعی "مشورت و گفت‌وگو" توصیف کرد که به گفته او، در هجده سال گذشته سابقه نداشته است. با این حال، اتحادیه‌های کارکنان دولت خواستار اقدامی فراتر از حداقل ضرورت یعنی افزایش ارزش شاخص پایه حقوق که می‌تواند دستمزد همه کارکنان بخش دولتی را بالا ببرد، بودند. دولت که برای مهار افزایش کسری و هزینه‌های عمومی با دشواری روبه‌روست، از ابتدای پاییز هشدار داده بود که ارزش این شاخص در سال آینده نیز ثابت خواهد ماند و در این موضع حساس عقب‌نشینی نکرده است. در عوض، اعلام کرده است که برای یک میلیون و ۳۵۰ هزار نفر از کارکنان، "امتیازهای شاخصی اضافی" در نظر می‌گیرد. این اقدام حقوق حدود یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر را به سطح حداقل دستمزد قانونی می‌رساند. همچنین حدود ۲۰۰ هزار نفر از کارکنان رده‌های C و B که دستمزدشان اندکی بالاتر از حداقل دستمزد است، از افزایش حقوق بهره‌مند می‌شوند؛ در غیر این صورت، افزایش حداقل دستمزد می‌توانست فاصله حقوق آن‌ها را با این سطح از میان ببرد.

به گفته دفتر "داوید امی یل" (David Amiel)، وزیر "اقدام و حساب‌های دولتی"، میانگین افزایش حقوق برای کارکنان مشمول این طرح، سالانه ۳۵۰ یورو ناخالص خواهد بود. این رقم در برخی موارد، از جمله برای آتش‌نشانان حرفه‌ای، ممکن است به ۶۰۰ یورو ناخالص در سال برسد.

دفتر وزیر این افزایش را در شرایط کنونی بودجه‌ای اقدامی "بسیار قابل‌توجه" توصیف کرده و هزینه سالانه آن را چند صد میلیون یورو برآورد می‌کند.

شیوه افزایش حقوق نیز اهمیت دارد. دولت برای رساندن دستمزدها به سطح حداقل قانونی می‌توانست صرفاً پرداخت کمک‌هزینه‌هایی با عنوان "جبران مابه التفاوت دستمزد" را در نظر بگیرد. اما از دید اتحادیه‌ها، این روش یک ایراد اساسی دارد: این کمک‌هزینه‌ها در محاسبه حقوق مبنای بازنشستگی کارکنان دولت لحاظ نمی‌شوند.

لزاکو اضافه می کند: اعلام آغاز روند "اصلاح ساختاری جدول‌های حقوقی" نیز در شرایطی مورد توجه قرار گرفته که اتحادیه‌ها از "فشرده شدن فاصله حقوقی در مسیر پیشرفت شغلی و بحران جذابیت خدمات عمومی" انتقاد می‌کنند. "لور رووِل" (Laure Revel)، از "اتحادیه دمکراتیک کار فرانسه" (CFDT) در بخش دولتی، می‌گوید برای این اتحادیه مهم بود که موضوع اصلاح ساختار حقوقی به‌طور رسمی در دستور کار قرار گیرد، زیرا سال‌هاست خواهان آن هستند. با این حال، وی اذعان می‌کند که این روند از انتخابات پیش رو نیز عبور خواهد کرد.

با وجود این، اتحادیه‌ها در بیانیه‌ای مشترک اعلام کردند که اقدامات دولت "بسیار ناکافی" است. اتحادیه CFDT نیز در تظاهرات شرکت خواهد کرد؛ همان‌طور که اتحادیه نیروی کار (FO) نیز به این حرکت خواهد پیوست. این در حالی است که FO در ابتدای هفته و پیش از مشخص شدن نتایج کنفرانس اجتماعی، از همان ابتدا فراخوان اعتراض را امضا نکرده بود. اتحادیه‌های CGT، FO، CFDT، UNSA، FSU، Solidaires، CFE-CGC و FA در این فراخوان مشارکت دارند.

لزاکو تصریح می کند که دولت فرانسه تلاش می‌کند از اهمیت اعتراض‌ها بکاهد. "سباستین لوکورنو" در شبکه "ایکس" نوشت که اتحادیه‌ها در حال حاضر برای انتخابات حرفه‌ای ماه دسامبر در کارزار انتخاباتی هستند. قرار است پس از این انتخابات که اوایل دسامبر در تمام بخش‌های خدمات عمومی برگزار می‌شود، دولت بار دیگر با تشکل‌های صنفی دیدار کند تا به گفته نخست‌وزیر، از اواسط دسامبر "دستاوردهایی را نهایی کند".

"لوکورنو" همچنین خواستار گفت‌وگویی سریع درباره چند موضوع دیگر از جمله حمایت از کارکنانی که مجروح یا تهدید می‌شوند، تضمین بی‌طرفی و استقلال کارکنان دولت، بهبود پوشش برخی هزینه‌های رفت‌وآمد و نیز شفافیت و برابری حقوق زنان و مردان، شده است. این برنامه در حالی مطرح می‌شود که تنها چند ماه تا انتخابات

ریاست‌جمهوری باقی مانده و دولت نه از اکثریت در مجلس ملی برخوردار است و نه از حاشیه مانور مالی قابل‌توجهی برخوردار است. در شرایط فعلی، دولت هنوز توضیح نداده که چگونه قصد دارد هزینه اضافی ناشی از افزایش حقوق کارکنان بخش دولتی را تأمین کند، بی‌آن که از هدف خود برای سامان‌دهی و اصلاح وضعیت مالی عمومی عقب‌نشینی کند؛ هدفی که با وخامت فعالیت‌های اقتصادی، از پیش نیز تضعیف شده است.

لینک خبر

هزینه افزایش حداقل دستمزد کارکنان بخش دولتی را بالغ بر یک میلیارد یورو اعلام شد

لوفیگارو ۱۵ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لوفیگارو "داوید امی یل" (David Amiel)، وزیر اقدام و حساب‌های دولتی فرانسه، روز یک شنبه اعلام کرد افزایش حداقل دستمزد قانونی (Smic) و حقوق کارکنان کم‌درآمد بخش دولتی که دولت طی هفته جاری اعلام کرده است، بیش از یک میلیارد یورو برای منابع مالی عمومی هزینه خواهد داشت.

وی در مصاحبه ای توضیح داد که این هزینه عمدتاً به افزایش مخارج مربوط به کارکنان دولت بازمی‌گردد، اما افزایش حداقل دستمزد بر برخی دیگر از ردیف‌های بودجه نیز تأثیر می‌گذارد.

"امی یل" با اشاره به شرایط اقتصادی و اجتماعی کنونی گفت این تصمیم‌ها هزینه قابل‌توجهی برای دولت دارند، اما برای پاسخ‌گویی به فوریت‌های اجتماعی ضروری هستند. دولت در حالی این افزایش‌ها را اعلام کرده که طی چند هفته گذشته با اعتراض‌ها و بسیج‌های اجتماعی گسترده‌ای روبه‌رو بوده است.

به نوشته لوفیگارو دولت روز دوشنبه اعلام کرد حداقل دستمزد از اول دسامبر افزایش می‌یابد و به حدود ۱۵۰۲ یورو خالص در ماه که از افزایشی معادل حدود ۲۴ یورو در ماه برخوردار است، خواهد رسید.

این روزنامه اضافه می کند: افزایش حداقل دستمزد از مسیر دیگری نیز بر منابع مالی عمومی فشار وارد می‌کند زیرا دولت برای حقوق‌های پایین، معافیت‌هایی در پرداخت حق بیمه‌های اجتماعی در نظر گرفته است و هزینه جبران درآمد ازدست‌رفته سازمان تأمین اجتماعی را نیز خود بر عهده دارد. بنابراین، بالا رفتن حداقل دستمزد می‌تواند هزینه این معافیت‌ها را نیز افزایش دهد.

به گفته "امی یل" این اقدام حدود ۱ میلیون و ۳۵۰ هزار نفر از کارکنان بخش دولتی را در بر خواهد گرفت. او افزود که میانگین افزایش حقوق در طول سال به حدود ۳۵۰ یورو ناخالص خواهد رسید.

وزیر حساب‌های دولتی فرانسه تأکید کرد این افزایش حقوق پیش از آغاز مذاکرات بعدی انجام می‌شود. دولت همچنین به تشکل‌های صنفی کارکنان بخش دولتی پیشنهاد داده است پس از انتخابات حرفه‌ای که قرار است اوایل دسامبر برگزار شود، گفت‌وگویی جدی و بلندمدت درباره بازنگری در ساختار جدول‌های حقوقی این بخش انجام دهند.

با این حال، اتحادیه‌های کارگری بخش دولتی این تصمیم‌ها را برای پاسخ‌گویی به فوریت‌های موجود کافی نمی‌دانند. به همین دلیل، ائتلاف بین‌اتحادیه‌ای کارکنان بخش دولتی خواستار برگزاری یک روز اعتراض و اعتصاب در ۱۷ نوامبر شده است.

لینک خبر

حمله سایبری به زیرمجموعه پست و سرقت اطلاعات شخصی ۲۲ میلیون نفر

لوفیگارو ۱۵ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لوفیگارو پلتفرم "مایلوِوا" (Maileva)، که در زمینه ارسال مکاتبات حرفه‌ای فعالیت می‌کند، در پی حمله سایبری در اواسط سپتامبر، هدف سرقت اطلاعات تماس ۲۲ میلیون نفر قرار گرفت؛ رخدادی که ابعاد آن روز شنبه ۱۴ نوامبر به‌طور رسمی تأیید شد. این هک اطلاعات یکی از گسترده‌ترین مواردی است که تاکنون در فرانسه ثبت شده و شمار افراد آسیب‌دیده آن معادل حدود یک‌سوم جمعیت این کشور است.

"مایلوِوا"، با وجود آن که برای عموم مردم نام چندان شناخته‌شده‌ای نیست، یکی از بازیگران مهم در حوزه ارسال مکاتبات تجاری و اداری به شمار می‌رود. این شرکت زیرمجموعه "دوکاپست" (Docaposte) است که خود به گروه "پست" (La Poste) تعلق دارد. شرکت‌ها از طریق این پلتفرم اسنادی مانند فیش حقوقی، صورت‌حساب، نامه‌های سفارشی و دعوت‌نامه‌های مجامع عمومی را ارسال می‌کنند. "مایلوِوا" اعلام کرده است که بیش از ۷۰ هزار کاربر دارد و در سال ۲۰۲۴، تعداد ۱۸۰ میلیون فایل از طریق آن ارسال شده است. افرادی که اطلاعاتشان در معرض خطر قرار گرفته، در واقع گیرندگان این مکاتبات هستند. میلیون‌ها شهروند که با شرکت‌های مشتری "مایلوِوا"

ارتباط دارند، ممکن است اطلاعات شخصی‌شان افشا شده باشد حتی اگر خودشان هرگز مستقیماً از خدمات این پلتفرم استفاده نکرده باشند.

به نوشته این روزنامه پیامدهای این نفوذ سایبری به حوزه خدمات پستی محدود نمی‌شود. به گزارش وب‌سایت تخصصی Cyberattaque.org، چندین سازمان از جمله مشتریان آسیب‌دیده "مایلوِوا" هستند. در میان آن‌ها آزمایشگاه‌های پزشکی متعلق به گروه "اینووی" (Inovie)، از جمله Inovie AXBIO، BioMedilab وBiofusion، و همچنین شرکت‌های مسکن اجتماعی مانند "آلته‌آل" (Altéal) و "فلاندر اوپال اَبیتا" (Flandre Opale Habitat) دیده می‌شوند.

بر اساس این خبر شرکت "فلاندر اوپال اَبیتا" از سوم نوامبر اطلاع‌رسانی به استفاده‌کنندگان از خدمات خود را آغاز کرده بود. این نهاد به مستأجرانش هشدار داد که ممکن است افراد غیرمجاز به اطلاعات درج‌شده در نامه‌های ارسالی طی ده سال گذشته دسترسی پیدا کرده باشند. این اسناد، علاوه بر نام و اطلاعات تماس افراد، ممکن است شامل مشخصات واحد مسکونی، شماره مشتری و اطلاعات اداری و مالی نیز باشند.

در شهر "سورن" (Suresnes) بیمارستان "فوش" (Hôpital Foch) اعلام کرد که ممکن است یک هکر به برخی نامه‌های یادآوری پرداخت بدهی که برای بیماران ارسال شده بود، دسترسی پیدا کرده باشد. این بیمارستان از خدمات شرکت "کی‌وی‌کر" (Kiwee.care)، فعال در زمینه مدیریت و وصول مطالبات پزشکی، استفاده می‌کند.

این شرکت نیز چاپ و ارسال اسناد را به "مایلوِوا" می‌سپارد. اطلاعاتی که احتمالاً در این حمله افشا شده‌اند، شامل شماره صورت‌حساب، تاریخ دریافت خدمات درمانی و مبالغ قابل پرداخت هستند؛ اطلاعاتی که در نامه‌های ارسال‌شده بین ۹ تا ۲۳ سپتامبر درج شده بودند.

اگرچه طبق اطلاعات تأییدشده از سوی "پست"، هیچ داده بانکی به سرقت نرفته است، اطلاعات افشاشده همچنان می‌توانند زمینه‌ساز کلاهبرداری‌های هدفمند شوند. هکرها ممکن است با استفاده از اطلاعات واقعی یک صورت‌حساب، نشانی محل سکونت یا تاریخ دریافت خدمات درمانی، نامه‌ای جعلی تهیه کنند و از این طریق اعتماد

قربانیان را جلب کنند. "مایلوِوا" اعلام کرده است که تمام شرکت‌های مرتبط را در جریان این رخداد قرار داده، موضوع را به "کمیسیون ملی انفورماتیک و آزادی‌ها" (CNIL) اطلاع داده و شکایتی رسمی ثبت کرده است. تحقیقات قضایی با عنوان "حمله به یک سامانه پردازش خودکار داده‌ها" از سوی بخش جرایم سایبری دادستانی پاریس آغاز شده و به واحد تخصصی تحقیقات BL2C سپرده شده است.

لوفیگارو می افزاید: این حادثه کم تر از یک سال پس از حمله سایبری گسترده دیگری علیه گروه "پست" رخ می‌دهد. در ۲۲ دسامبر ۲۰۲۵، هم‌زمان با تعطیلات پایان سال، خدمات آنلاین این گروه هدف حمله محروم‌سازی از سرویس (DDoS) قرار گرفت؛ حمله‌ای که هکرهای طرفدار روسیه مسئولیت آن را بر عهده گرفتند.

این حمله تا اوایل ژانویه ادامه یافت و با اشباع دسترسی‌های دیجیتال گروه، اختلال گسترده‌ای ایجاد کرد. در اوج حمله، حجم داده‌های ارسالی به چندین میلیارد بسته در ثانیه رسید. برخلاف حمله به "مایلوِوا"، در آن رخداد اطلاعاتی به سرقت نرفت، اما دسترسی به چندین خدمت آنلاین برای مدتی مختل شد.

این روزنامه یادآور می شود: در ماه‌های اخیر، حملات سایبری علیه شرکت‌های بزرگ و نهادهای عمومی فرانسه افزایش یافته است. در سال ۲۰۲۴، شرکت‌های واسطه پرداخت هزینه‌های درمانی "ویامدیس" (Viamedis) و "آلمریس" (Almerys) با نشت اطلاعات بیش از ۳۳ میلیون نفر روبه‌رو شدند. همچنین اداره کاریابی فرانسه (France Travail) نیز هدف نفوذی با ابعادی کم‌سابقه قرار گرفت. در تازه‌ترین مورد، "بانک کرِدی موتوئل" در اوایل نوامبر تأیید کرد که هکرها با نفوذ به سامانه‌های آن، موفق به برداشت مبلغی در حدود ۱۰۰ میلیون یورو شده‌اند.

در پایان این خبر آمده است: آمارهای کمیسیون ملی انفورماتیک و آزادی‌ها نیز این روند را تأیید می‌کند. این نهاد در سال ۲۰۲۴ تعداد ۵ هزار و ۶۲۹ مورد گزارش نقض امنیت داده‌های شخصی دریافت کرد که نسبت به سال قبل ۲۰ درصد افزایش نشان می‌دهد. نگران‌کننده‌تر آن که شمار حوادثی که بیش از یک میلیون نفر را تحت تأثیر قرار داده‌اند، طی دوازده ماه دو برابر شده است.

لینک خبر

مدیرعامل تالس خواستار آن است که "برنامه‌نویسی" دومین "زبان خارجی" در مدارس باشد

لوفیگارو ۱۲ نوامبر ۲۰۲۶

روزنامه لوفیگارو می نویسد: "پاتریس کن" (Patrice Caine) مدیرعامل شرکت "تالس" (Thales) خواستار آن است که آموزش زبان "برنامه‌نویسی" دومین "زبان خارجی" در مدارس فرانسه درج شود.

به نوشته این روزنامه وی با وجود گسترش هوش مصنوعی معتقد است: من همچنان به افرادی نیاز دارم که برنامه‌نویسی بلد باشند تا روزی بتوانند از یک ماشین بخواهند به‌جای آن‌ها برنامه‌نویسی کند.

مدیرعامل شرکت تالس معتقد است فرانسه برای پاسخ‌گویی به نیازهای آینده، حتی صرفاً برای تنظیم درخواست‌هایی که به هوش مصنوعی (IA) ارائه می‌شود، به دو برابر تعداد فعلی مهندس نیاز خواهد داشت. وی خواستار آن است که "برنامه‌نویسی" پس از زبان انگلیسی، به‌عنوان دومین "زبان خارجی" در مدارس تدریس شود. وی که ریاست "انجمن ملی پژوهش و فناوری فرانسه" (ANRT) را نیز بر عهده دارد، در نشستی با خبرنگاران گفت: در فرانسه باید تعداد مهندسان را دو برابر کنیم تا شمار آن‌ها به ۱۰۰ هزار نفر برسد.

وی در پاسخ به این سوال که آیا با وجود تحولاتی که هوش مصنوعی هم‌اکنون در بازار کار ایجاد کرده واقعاً به این تعداد مهندس نیاز خواهد بود؟ اظهار داشت: واکنش اولیه‌ام این است که بله، اما نمی‌توانم آن را اثبات کنم.

وی در ادامه افزود: درست است که هوش مصنوعی در حال حاضر در انجام شماری از وظایفی که پیش‌تر تصور می‌شد فقط افراد آموزش‌دیده در رشته‌های مهندسی قادر به انجام آن‌ها هستند، کارآمدتر شده است.

در ادامه وی اضافه کرد: شرکت بزرگ فناوری "تالس" که در حوزه‌های هوافضا، صنایع دفاعی و امنیت سایبری فعالیت می‌کند، مهندسان نرم‌افزار فعلی "بسیار باتجربه و ارشد" هستند.

"پاتریس کن" خاطرنشان کرد که این افراد باید طی ده سال آینده با نیروهای جوان‌تری جایگزین شوند؛ نیروهایی که امروز وارد بازار کار می‌شوند و در آینده با رقابت هوش مصنوعی روبه‌رو خواهند بود.

وی توضیح داد: من به نیروهای جوان نیاز دارم. همچنان به افرادی احتیاج دارم که برنامه‌نویسی بلد باشند تا روزی بتوانند از یک ماشین بخواهند به‌جای آن‌ها برنامه‌نویسی کند.

لوفیگارو در ادامه خاطرنشان می سازد که "انجمن ملی پژوهش و فناوری فرانسه" (ANRT) در حال دیدار با نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری است تا بیانیه پیشنهادی خود را درباره سیاست‌های پژوهش و نوآوری برای دوره پنج‌ساله آینده به آن‌ها ارائه کند.

این انجمن پیشنهاد می‌کند سهم هزینه‌های پژوهش و توسعه (R&D) از تولید ناخالص داخلی فرانسه، از رقم کنونی ۲/۲ درصد به سه درصد تا سال ۲۰۳۲ و چهار درصد تا حدود سال ۲۰۳۷ افزایش یابد و به گفته این انجمن این اقدام برای جلوگیری از «عقب‌ماندگی» فرانسه ضروری است.

وی در صحبت های خود یادآور می شود که آمریکا در حال حاضر ۳/۶ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را به پژوهش و توسعه اختصاص می‌دهد؛ این سهم در کره جنوبی به ۵/۲ درصد می‌رسد و میانگین اروپا بین ۲/۴ تا ۲/۸ درصد است. وی در پایان تأکید کرد: برای آن که این الگو به‌درستی کار کند، به نیروی انسانی متخصص و مغزهای بیش تری نیاز خواهیم داشت.

لینک خبر

کتاب "اطلس محصولات ساخت فرانسه" منتشر شد

لوفیگارو ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لوفیگارو "شارل اوئه" (Charles Huet) که طرح ایجاد یک فروشگاه بزرگ محصولات "ساخت فرانسه" در فروشگاه بزرگ BHV را دنبال می‌کند، کتابی با عنوان "اطلس محصولات ساخت فرانسه" را منتشر کرد.

بر اساس این خبر کارآفرین یاد شده در کتاب خود سه هزار برند تولیدکننده در خاک فرانسه را معرفی کرده است و امیدوار است در صورت تأمین سرمایه لازم برای بخشی از فروشگاه BHV را به آن ها اختصاص دهد که حدود ۹۰۰ برند می‌توانند در این مجموعه حضور پیدا کنند.

لوفیگارو اضافه می کند: "شارل اوئه" متخصص باسابقه شرکت‌های فرانسوی تولیدکننده در داخل کشور، این اقدام را هم‌زمان با برگزاری نمایشگاه محصولات ساخت فرانسه (MIF Expo) انجام داده است. کتاب وی در انتشارات "دو پیو فلوری" منتشر کرده است. این کتاب مصور، امکان آشنایی با کالاهای غیرغذایی روزمره تولیدشده در داخل فرانسه را فراهم می‌کند. البته شیرینی‌ها و شکلات‌ها از این دسته‌بندی مستثنا هستند. کارخانه‌ها و

کارگاه‌های بیش از سه هزار برند مصرفی در ۱۲۰ نقشه فرانسه، با تفکیک بخش‌های صنعتی، موضوعی و منطقه‌ای، مشخص شده‌اند.

در همین ارتباط نویسنده می‌گوید: نقشه ارایه شده جادویی است، زیرا هم بهترین ابزار شفافیت برای برندهاست و هم وسیله‌ای آموزشی برای مشتریان. این کتاب در فاصله پنج ماه مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری، پیشنهادهایی نیز برای گنجاندن در برنامه نامزدهای انتخاباتی ارائه می‌دهد.

به گفته وی، موضوع تولید در فرانسه علاوه بر مسائل مربوط به حاکمیت و استقلال اقتصادی، محیط زیست و بازصنعتی‌سازی، به "توسعه و سامان‌دهی متوازن مناطق کشور" نیز مربوط می‌شود. وی در همین راستا به راهبرد ژئواقتصادی ایجاد کریدورهای اقتصادی که از سوی "ژوان لارومک" (Joan Larroumec)، کارآفرین و نویسنده، مطرح شده است، اشاره می‌کند و از ایجاد محور اقتصادی به‌هم‌پیوسته‌ای میان مارسی و بندر لوآور (Le Havre) حمایت می‌کند.

"شارل اوئه" که فعالیت گسترده‌ای در زمینه حمایت از تولیدکنندگان محلی و بازگرداندن خریدهای مصرف‌کنندگان فرانسوی به تولیدات داخلی دارد، پیش‌تر در سال ۲۰۱۳ کتابی با عنوان "راهنمای ساخت فرانسه و اشتغال" (Le guide made in emplois) منتشر کرده بود که نسخه‌ای از آن نیز در قالب اپلیکیشن تلفن همراه عرضه شد.

او که پیش‌تر مسئول فنی نشان تجاری "مبدأ تضمین‌شده فرانسه" (Origine France Garantie – OFG)بود، همچنین از بنیان‌گذاران شرکت "لاکارت فرانسز" (La Carte française) است؛ مجموعه‌ای که کارت هدیه آن در دو هزار فروشگاه عرضه‌کننده محصولات ساخت فرانسه قابل استفاده است.

از نظر این نویسنده، برای حمایت از تولید فرانسوی باید چهار شرط فراهم باشد: "خواستن، شناختن، توانایی خریدن و پیدا کردن محصولات". وی توضیح می‌دهد: خواستن به آگاهی‌بخشی و ارزش‌گذاری این موضوع مربوط می‌شود؛ کاری که چندین سال است آغاز شده است. شناختن نیز به گواهی و تأیید محصولات مربوط می‌شود که

سازمان OFG آن را انجام می‌دهد، همچنین شناسایی این محصولات از طریق راهنما و اپلیکیشن برندهای فرانسه (Marques de France) امکان‌پذیر شده است".

به گفته او، در دو زمینه نخست پیشرفت‌های مهمی صورت گرفته، اما دو مسئله دیگر همچنان باقی مانده‌اند. وی می‌گوید: توانایی خرید، طبیعتاً به قدرت خرید مردم مربوط می‌شود که این روزها بسیار درباره آن صحبت می‌شود. در نهایت، هنوز باید بدانیم این محصولات را از کجا می‌توان خرید و در این زمینه، شبکه توزیع نقشی کلیدی دارد. با وجود تجارت الکترونیک، برای مصرف‌کننده مهم است که بتواند محصولات را از نزدیک ببیند، لمس کند یا آن‌ها را امتحان کند.

وی می گوید که در حال حاضر روی طرح خرید و در اختیار گرفتن ۱۱ هزار مترمربع از BHV کار می‌کند تا حدود ۹۰۰ برند را در آن مستقر نماید. به گفته وی ۹۰ درصد این برندها نماینده مهارت و توان تولید فرانسوی خواهند بود. همچنین پنج درصد محصولات ساخت اروپا و پنج درصد کالاهای دست‌دوم خواهند بود.

لینک خبر

شرکت "وئولیا" کارخانه‌ای برای بازیافت سالانه ۲۰ هزار تن باتری خودرو راه‌اندازی می‌کند

لوفیگارو ۱۲ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لوفیگارو "استفان سژورنه" (Stéphane Séjourné)، معاون اجرایی کمیسیون اروپا، روز پنج شنبه در مراسم افتتاح کارخانه جدید شرکت "وئولیا" (Veolia) در منطقه "موزل" فرانسه، از این پروژه استقبال کرد. وی گفت: این مجموعه نماد مسیر جدیدی است که صنعت اروپا می‌خواهد در پیش بگیرد؛ مسیری که در آن باید پسماندها به منابع تبدیل شوند و تولید در داخل اروپا انجام گیرد. این همان الگویی است که کمیسیون اروپا برای مواد خام حیاتی از آن دفاع می‌کند.

به نوشته این روزنامه کارخانه مورد اشاره در نزدیکی شهر امنویل (Amnéville)، واقع شده و افتتاح آن رویدادی مهم برای صنعت خودروهای برقی و به‌ویژه بخش بازیافت به شمار می‌رود.

این کارخانه جدید با مساحت چهار هزار مترمربع، دارای مخازن بزرگ، لوله‌ها، پمپ‌ها و شیرهای صنعتی متعدد است، اما باتری‌های مستعمل را مستقیماً پردازش نمی‌کند. این باتری‌ها ابتدا در مراکز دیگری از هم باز و خرد می‌شوند. وئولیا چنین واحدهایی را در فرانسه، در نزدیکی "امنویل" و همچنین در سوئیس و بلژیک در اختیار دارد. وظیفه کارخانه جدید این است که مواد حاصل از خردکردن باتری‌ها را پردازش کند؛ موادی که به دلیل شباهت به پودر سیاه، "بلک‌مس" (Blackmass) نامیده می‌شوند. این ماده با استفاده از مجموعه‌ای از فرایندهای مبتنی بر تخصص "وئولیا" در حوزه هیدرومتالورژی، تصفیه می‌شود تا فلزاتی مانند نیکل، کبالت، مس و در نهایت لیتیوم از آن بازیابی شوند. این واحد صنعتی در زمان رسیدن به ظرفیت کامل، قادر خواهد بود سالانه هفت هزار تن "بلک‌مس"، معادل مواد حاصل از ۲۰ هزار تن باتری یا حدود ۶۰ هزار خودروی برقی، را پردازش کند.

بدین ترتیب این گروه فرانسوی نخستین واحد صنعتی در اروپا خواهد بود که قادر است لیتیوم، کبالت و نیکل حاصل از باتری‌های بازیافتی را تولید کند.

"استل براکلیانوف" (Estelle Brachlianoff) مدیر عامل "وئولیا" می گوید: تا پیش از افتتاح این کارخانه، "بلک‌مس" تولیدشده در اروپا به کشورهای دیگر، به‌ویژه کشورهای آسیایی، صادر می‌شد. این وضعیت تأسف‌بار بود، زیرا

باتری‌های موجود در واقع نوعی معدن شهری هستند که می‌توانند به تأمین استقلال و حاکمیت راهبردی فرانسه و اروپا کمک کنند.

به گفته وی، طراحی فرایند استخراج فلزات حیاتی و ساخت واحدی برای اجرای آن در مقیاس صنعتی، به حدود ده سال تحقیق و توسعه نیاز داشته است.

این فناوری پیچیده است و مدل اقتصادی آن هنوز با عدم قطعیت روبه‌روست. همین مسئله باعث شده چندین پروژه در این حوزه لغو شوند یا به تعویق بیافتند. برای نمونه، شرکت فرانسوی "ارمِه" (Eramet) ساخت کارخانه‌ای را که قصد داشت برای پردازش "بلک‌مس" در شهر "دانکرک" ایجاد کند، تا اطلاع ثانوی به تعویق انداخته است؛ سرمایه‌گذاری این پروژه حدود ۳۰۰ میلیون یورو برآورد شده بود.

لوفیگارو با اشاره به اهمیت نیاز این بخش می افزاید: ظرفیت این صنعت بسیار بالاست، اما برای تحقق آن لازم است شرکت‌های صنعتی با اطمینان کافی، سرمایه‌گذاری‌های جدید را آغاز کنند. "وئولیا" این کار را انجام داده، اما در این زمینه تقریباً تنهاست. مهم‌تر آن که چرخه بازیافت هنوز کامل نشده است. کارخانه‌های تولید باتری (که سه واحد از آن‌ها در حال حاضر در فرانسه فعال‌اند و تعداد بیش تری در سایر کشورهای اروپایی وجود دارد) از لیتیوم، کبالت و نیکل به‌صورت مستقیم استفاده نمی‌کنند. آن‌ها به مواد واسطه‌ای موسوم به پیش‌ماده‌های کاتدی (pCAM) و مواد فعال کاتد (CAM) نیاز دارند که از این فلزات تولید می‌شوند. اما در حال حاضر هیچ کارخانه‌ای برای تولید این مواد در اروپا وجود ندارد. بنابراین، دو حلقه مهم از زنجیره تولید، یعنی pCAM و CAM، همچنان مفقود است.

شرکت فرانسوی "اورانو" (Orano) با همکاری شرکت "چینی ایکس‌تی‌سی" (XTC)، در حال ساخت کارخانه‌ای برای تولید مواد فعال کاتد در منطقه "اوت-دو-فرانس" (Hauts-de-France) است. این دو شریک همچنین در حال بررسی امکان اجرای پروژه‌ای برای تولید پیش‌ماده‌های کاتدی هستند. با این حال، هزینه سرمایه‌گذاری در این بخش بسیار بالاست؛ به‌طوری‌که سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای کارخانه CAM مشترک اورانو و XTC به ۵۰۰ میلیون

یورو می‌رسد. تا زمان تکمیل این زنجیره، نیکل، کبالت و مس تولیدشده در کارخانه وئولیا به شرکت‌های فعال در صنایع هوافضا، دفاعی و فولاد نه برای تولید باتری فروخته خواهند شد. "ژان‌فرانسوا نوگرِت" می‌گوید: لیتیومی را که در حال حاضر امکان فروش آن در اروپا را نداریم، فعلاً ذخیره خواهیم کرد.

"استفان سژورنه" نیز از موانع موجود در این صنعت آگاه است. اگرچه اتحادیه اروپا برای سال‌های ۲۰۳۱ و ۲۰۳۶ حداقل میزان استفاده از مواد بازیافتی در باتری‌های اروپایی را تعیین کرده است، به گفته او اقدامات بیش تری لازم است. معاون اجرایی کمیسیون اروپا اعلام کرد: از ۹ دسامبر آینده، "بلک‌مس" به‌عنوان پسماند خطرناک طبقه‌بندی خواهد شد و دیگر نمی‌توان آن را به خارج از کشورهای عضو "سازمان همکاری و توسعه اقتصادی" (OCDE) صادر کرد.

این تصمیم گام نخست محسوب می‌شود، زیرا چین عضو این سازمان نیست. اما این اقدام به‌تنهایی کافی نخواهد بود، چراکه کره جنوبی عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی است و میان شرکت‌های کره‌ای و چینی نیز روابط نزدیکی وجود دارد.

آن چه اکنون مورد نیاز است، تعیین حداقل سهم مواد اولیه بازیافتی در اروپا برای تولید محصولات جدید است. این اقدام می‌تواند به شرکت‌های صنعتی درباره بازار فروش محصولاتشان اطمینان دهد و آن‌ها را به آغاز سرمایه‌گذاری‌های جدید ترغیب کند.

لوفیگارو در پایان می افزاید: مذاکرات درباره قانون اروپایی اقتصاد چرخشی که قرار است ماه آینده ارائه شود، احتمالاً پیچیده خواهد بود. "استفان سژورنه" در پایان تأکید کرد: اکنون لحظه‌ای تعیین‌کننده برای صنعت باتری اروپا فرا رسیده است. تا زمانی که باتری تولیدشده در اروپا در همین قاره بازیافت شود، هنوز راه زیادی در پیش داریم. اما "وئولیا" نشان می‌دهد که در این مسیر در حال پیشرفت هستیم.

لینک خبر

"ملانشون" خواستار ایجاد "خدمات عمومی ویژه دوران خردسالی" در مهدکودک‌ها شد

فرانس انفو ۱۲ نوامبر ۲۰۲۶

فرانس انفو در گزارشی به نظرات نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۷ پرداخته و می نویسد: "ژان‌لوک ملانشون" خواستار ایجاد "خدمات عمومی ویژه دوران خردسالی" و تأسیس ۵۰۰ هزار جایگاه جدید در مهدکودک‌ها شده است.

بر اساس این گزارش "ژان‌لوک ملانشون"، نامزد حزب "فرانسه تسلیم‌ناپذیر" (La France insoumise) در انتخابات ریاست‌جمهوری، در تازه ترین اظهارات خود درباره خدمات عمومی جزئیات برنامه پیشنهادی اش را درباره یکی از موضوعات مهم انتخابات تشریح کرد.

به گفته این نامزد انتخابات ریاست جمهوری ۱۶۰ هزار نفر در فرانسه نمی‌توانند برای نگهداری از فرزندان خود راه‌حلی پیدا کنند و در نتیجه قادر نیستند به سر کار بازگردند. "ملانشون" برای رفع این مشکل، ایجاد ۵۰۰ هزار جایگاه جدید در مهدکودک‌ها را پیشنهاد می‌کند. وی اعلام کرده است که برآورد هزینه اجرای این طرح در مرحله بعد ارائه خواهد شد.

"ملانشون" در پاسخ به پرسشی درباره آموزش و پرورش، خواستار لغو سامانه "پارکورسوپ" (Parcoursup) شد و پیشنهاد کرد که همه دارندگان مدرک دیپلم دبیرستان بتوانند بدون گزینش، وارد رشته آموزشی مورد نظر خود شوند. وی درباره آموزش‌های حرفه‌ای نیز اعلام کرد که قصد دارد شرایطی فراهم کند تا از سن ۱۶ سالگی، همه دانش‌آموزان این شاخه آموزشی از سطح دستمزدی بالاتر از خط فقر برخوردار شوند.

در بخش اقتصادی و مالی نیز "ژان‌لوک ملانشون" خواهان ایجاد یک نهاد عمومی بانکی است. هدف او هدایت پس‌اندازهای مردم فرانسه به سمت پروژه‌های زیست‌محیطی است. وی تأکید کرد که "به پس‌اندازها سود بهتری خواهیم داد".

"ملانشون" در توضیح پیشنهاد خود گفت: بنابراین، یک حساب پس‌انداز جدید ایجاد خواهیم کرد. همچنین اقدامات لازم را انجام خواهیم داد تا این پس‌اندازها به سمت تولید هدایت شوند.

لینک خبر

خشونت‌های ۱۷ اکتبر: شرکت‌های بیمه خسارت‌ها را تا سقف ۵۰۰ میلیون یورو برآورد می‌کنند

فرانس انفو ۱۴ نوامبر ۲۰۲۶

به گزارش رادیو فرانس انفو رئیس هیئت‌مدیره شرکت "کووا" (Covéa)، شرکت مادر بیمه‌های "ماف" (MAAF)، "اِم اِم اِی" (MMA) و "ژِ ام اِف" (GMF)، در مضاحبه ای رقم اعلام‌شده از سوی اتاق بازرگانی و صنعت فرانسه

(CCI France) را که خسارت‌ها ناشی از خشونت های ۱۷ اکتبر را یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون یورو برآورد کرده، "بسیار بالا" دانست.

در همین خصوص "تی یری درِز" (Thierry Derez)، رئیس هیئت‌مدیره شرکت "کووا"، روز شنبه در برنامه «اقتصاد را متوقف نمی‌کنیم» از رادیو فرانس‌آنتر گفت خسارت‌های ناشی از خشونت‌هایی که در حاشیه تظاهرات ۱۷ اکتبر رخ داد، احتمالاً "در حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ میلیون یورو" خواهد بود. وی برآورد یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون یورویی اتاق بازرگانی و صنعت فرانسه را "بسیار بالا" ارزیابی کرد.

شرکت‌های بیمه پیش‌تر خسارت‌های ناشی از خشونت‌های حاشیه تظاهرات جلیقه‌زردها را ۲۵۰ میلیون یورو برآورد کرده بودند. پیش تر خسارت‌های مربوط به اعتراضات پس از مرگ "نائل" (Nahel) نیز که در ۲۷ ژوئن ۲۰۲۳ بر اثر تیراندازی یک مأمور پلیس کشته شد، حدود ۸۰۰ میلیون یورو تخمین زده شده بود.

فرانس انفو می افزاید: دولت فرانسه از اول ژانویه ۲۰۲۷، سازوکاری موسوم به "مالیات شورش‌ها" را برای تأمین هزینه خسارت‌های ناشی از خشونت در جریان اعتراضات اجتماعی اجرا خواهد کرد. این سازوکار جدید تا حدی از الگوی جبران خسارت در حوادث و بلایای طبیعی اقتباس شده است. سه‌چهارم منابع صندوق جبران خسارت از محل مالیاتی تأمین خواهد شد که همه شرکت‌های بیمه می‌پردازند. میزان این مالیات معادل ۰/۸ درصد حق بیمه‌های پرداختی از سوی اشخاص حقیقی برای بیمه مسکن و خودرو، همچنین حق بیمه شرکت‌ها و نهادهای محلی خواهد بود.

"تی یری درز" نسبت به ابهام‌های موجود در اجرای این سازوکار ابراز نگرانی کرده و می‌پرسد: چه کسی و بر اساس چه معیارهایی درباره فعال‌کردن پوشش بیمه‌ای تصمیم خواهد گرفت؟ در حال حاضر، این موضوع چندان دقیق و روشن نیست.

وی همچنین این پرسش را مطرح می‌کند که چه چیزی یک رویداد را به "شورش تحت پوشش بیمه"، "تجمعی که مشمول پوشش بیمه نیست" یا "اقدام خرابکارانه تحت پوشش بیمه" تبدیل می‌کند.

رئیس شرکت "کووا" معتقد است برای روشن شدن این مسائل، به رویه قضایی و آرای حقوقی متعددی نیاز خواهد بود. وی همچنین هشدار می‌دهد که نرخ بیمه‌ها ناگزیر افزایش خواهد یافت، زیرا این سازوکار هزینه دیگری را به بخش "خسارت‌ها" در محاسبات شرکت‌های بیمه اضافه می‌کند.

لینک خبر

بسیج اعتراضی در روز شنبه ۲۱ نوامبر

فرانس انفو ۱۴ نوامبر ۲۰۲۶

به گزارش رادیو فرانس انفو "جلیقه‌زردها" قرار است در تظاهرات ۱۷ نوامبر حضور یابند. این تظاهرات از جمله به مناسبت هشتمین سالگرد شکل‌گیری این جنبش اعتراضی خودجوش، که در سال ۲۰۱۸ آغاز شد، برگزار می‌شود. جلیقه‌زردها در تظاهرات علیه گرانی و در حمایت از اعتراضات دانش‌آموزی، در پنجم نوامبر ۲۰۲۶ نیز در پاریس حضور داشتند.

بر اساس این گزارش "بنیامین بال" (Benjamin Ball)، عضو شورای هماهنگی جلیقه‌زردها، روز شنبه ۱۴ نوامبر در مصاحبه ای اعلام کرد: ما در ۱۷ نوامبر در کنار اتحادیه‌های کارگری خواهیم بود. این تاریخ هم‌زمان با هشتمین سالگرد جنبش جلیقه‌زردهاست. بنابراین، فراخوانی برای یک سالگرد اعتراضی عمومی می‌دهیم که از ۱۷ نوامبر

آغاز می‌شود و در ۲۱ نوامبر با ششمین مرحله از بسیج اعتراضی به اوج می‌رسد. این اظهارات در حالی مطرح شد که پنجمین مرحله از بسیج اجتماعی در سراسر فرانسه در همان روز، ۱۴ نوامبر، در جریان بود. این عضو جنبش جلیقه‌زردها در ادامه تأکید کرد: ما برای شنبه آینده فراخوان مرحله ششم اعتراضات را صادر می‌کنیم.

وی افزود: مطالبات ما برآورده نشده‌اند؛ بنابراین طبیعی است که بار دیگر به خیابان‌ها بیاییم.

در پنجمین شنبه پیاپی اعتراضات علیه گرانی، به دعوت شورای هماهنگی جلیقه‌زردها و سازمان‌های جوانان، تظاهرات تازه‌ای در نقاط مختلف فرانسه برگزار شد. برای روز شنبه ۱۴ نوامبر، در سراسر کشور به‌جز پاریس، حضور ۷۰ هزار تا ۱۲۰ هزار معترض پیش‌بینی شده بود. همچنین انتظار می‌رفت شمار شرکت‌کنندگان در پایتخت به ۳۰ هزار تا ۶۰ هزار نفر برسد.

لینک خبر

چشم‌انداز برقی‌شدن جهان فرصتی طلایی برای فرانسه

لاکروآ ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لاکروآ گذار از سوخت‌های فسیلی به برق، محور اصلی گفت‌وگوهای "سی‌ویکمین کنفرانس اقلیمی سازمان ملل" (COP31) است که در ۹ در شهر آنتالیا، ترکیه کار خود را آغاز کرد و قرار است تا ۲۰ نوامبر ۲۰۲۶ به کار خود ادامه دهد.

این روزنامه می افزاید: با وجود رقابت بسیاری از شرکت‌های بزرگ خارجی، فرانسه شرکت‌های متعددی در اختیار دارد که توانایی تأثیرگذاری در عرصه بین‌المللی را دارند.

لاکروآ می افزاید: موضوع برقی‌سازی امکانات و تجهیزات موجود این هفته در جریان سی‌ویکمین کنفرانس اقلیمی سازمان ملل، بزرگ‌ترین نشست سالانه درباره تغییرات آب‌وهوایی که تا ۲۰ نوامبر در آنتالیا، ترکیه، ادامه دارد، این واژه همه‌جا شنیده می‌شود.

دلیل آن پیشنهادی است که ترکیه، کشور میزبان کنفرانس، مطرح کرده و می‌تواند به هدفی مشترک برای کشورهای شرکت‌کننده تبدیل شود و آن افزایش سهم برق در مصرف نهایی انرژی از ۲۳ درصد کنونی به ۳۵ درصد تا سال ۲۰۳۵ می باشد.

با این حال، هنوز باید درباره گنجاندن صریح اصل استفاده از برق پاک در توافق نهایی مذاکره شود؛ منظور برقی است که از سوخت‌های فسیلی تولید نشده باشد. سوخت‌های فسیلی عامل انتشار گازهای گلخانه‌ای و در نتیجه گرمایش زمین هستند.

لینک خبر

از ژانویه ۲۰۲۶ شمار پرونده‌های ثبت‌شده در بانک مرکزی فرانسه ۱۰/۲ درصد افزایش یافته است

فرانس انفو ۱۴ نوامبر ۲۰۲۶

به گزارش فرانس انفو شمار پرونده های بدهکاری نزد "بانک دو فرانس" (Banque de France) طی چند سال اخیر پیوسته در حال افزایش بوده است؛ به‌طوری‌که در سال ۲۰۲۵ نیز رشد ۹/۸ درصدی و در سال ۲۰۲۴ افزایش ۶ درصدی داشته است.

بر اساس این گزارش روند فوق در شرایط شکننده اجتماعی فرانسه، به‌ویژه با کاهش قدرت خرید مردم، ادامه دارد. گزارش یاد شده در ادامه اضافه می کند: در شرایطی که قدرت خرید مردم رو به کاهش است، شمار پرونده‌های مربوط به بدهی بیش از حد که از ژانویه تا اکتبر ۲۰۲۶ به "بانک دو فرانس" ارائه شده، در مقایسه با دوره مشابه در سال ۲۰۲۵ میلادی به میزان ۱۰/۲ درصد افزایش یافته است.

رادیو فرانس انفو می افزاید: در این دوره، شمار پرونده‌های ثبت‌شده به ۱۳۶ هزار و ۹۷ مورد رسیده است. افزایش این پرونده‌ها پیش‌تر نیز در سال ۲۰۲۵ به میزان ۹/۸ درصد ثبت شده بود. در سال ۲۰۲۴ نیز شمار پرونده‌های بدهی بیش از حد، در مقایسه با سال ۲۰۲۳، شش درصد افزایش یافته بود.

به این ترتیب، موارد گرفتارشدن افراد در وضعیت بدهی بیش از حد طی چند سال گذشته همچنان رو به افزایش بوده است. کاهش قدرت خرید، افزایش تورم و بیکاری از جمله عواملی هستند که به‌ویژه جوانان را تحت تأثیر قرار داده‌اند.

فرانسه انفو همچنین یادآور می شود: در زمینه موارد عدم بازپرداخت تسهیلات اعتباری نیز، از ابتدای سال ۲۰۲۶ تا پایان اکتبر، نام ۸۰۳ هزار و ۹۴۶ نفر در پرونده ثبت موارد عدم بازپرداخت بدهی‌ها درج شده است. این رقم در مقایسه با دوره مشابه سال ۲۰۲۵، شش درصد افزایش نشان می‌دهد.

از میان این افراد، ۷۹ هزار و ۱۹۴ نفر طی ده ماه نخست سال به دلیل وضعیت بدهی بیش از حد در این فهرست ثبت شده‌اند. همچنین نام ۷۳۰ هزار و ۱۳۶ نفر به دلیل موارد عدم پرداخت اقساط و تعهدات مالی در این فهرست درج شده است؛ رقمی که نسبت به دوره مشابه سال میلادی گذشته ۶/۴ درصد افزایش دارد.

لینک خبر

* بین الملل

یکی از اعضای بانک مرکزی اروپا: هزینه بی‌عملی از هزینه گذار بیش تر خواهد بود

لزاکو ۱۳ نوامبر ۲۰۲۶

روزنامه لزاکو می نویسد: "اولاف اسلیپن" (Olaf Sleijpen)، رئیس شبکه بانک‌های مرکزی و نهادهای نظارتی برای سبز کردن نظام مالی (NGFS)، روز جمعه در سخنرانی خود در شهر آنتالیا ترکیه، خواستار تسریع روند گذار اقلیمی شد. وی خطاب به مسئولان سیاسی تأکید کرد: جسور باشید، باثبات و منسجم عمل کنید و از همین حالا شروع کنید.

"اسلیپن" یادآور شد که تغییرات اقلیمی دیگر خطری مربوط به آینده نیست، بلکه هم‌اکنون بر اقتصاد تأثیر می‌گذارد. به گفته او، اگر برای مهار این روند اقدامی صورت نگیرد، هزینه‌های اقتصادی آن بسیار سنگین خواهد بود. وی علاوه بر ریاست NGFS، عضو شورای حکام بانک مرکزی اروپا و رئیس بانک مرکزی هلند نیز هست.

وی تأکید کرد: هزینه‌های اقتصادی گذار اقلیمی در مقایسه با هزینه‌های تغییرات اقلیمی مهارنشده، ناچیز است.

این اظهارات در شرایطی مطرح می‌شود که نمایندگان دولت‌ها، شرکت‌ها و جامعه مدنی تا ۲۰ نوامبر در ترکیه گرد هم آمده‌اند تا در سی‌ویکمین کنفرانس سازمان ملل متحد درباره تغییرات اقلیمی (COP31) شرکت کنند.

لینک خبر

جنگنده آینده: ایتالیا بار دیگر حمایت خود را از پیوستن آلمان به برنامه GCAP اعلام کرد

لزاکو ۱۴ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لزاکو رم گزارش‌های منتشرشده در رسانه‌ها مبنی بر مخالفت این کشور با پیوستن برلین به طرح مشترک ساخت جنگنده آینده با مشارکت انگلیس و ژاپن را تکذیب کرد. پس از شکست پروژه CAF ، آلمان ممکن است به این ائتلاف بپیوندد.

وزارت دفاع ایتالیا روز شنبه بار دیگر حمایت خود را از مشارکت آلمان در برنامه GCAP، طرح مشترک ساخت جنگنده آینده با همکاری انگلیس و ژاپن، اعلام کرد و از "آمادگی کامل" این کشور برای گشودن درهای برنامه به روی برلین خبر داد. این موضع‌گیری در واکنش به گزارش‌هایی صورت گرفت که در رسانه‌ها درباره مخالفت رم با ورود آلمان منتشر شده بود.

روزنامه "فایننشال تایمز" گزارش داده بود که "گیدو کروستو" (Guido Crosetto)، وزیر دفاع ایتالیا، در جریان یک نشست ویدئویی با طرف‌های ذی‌ربط، با پذیرش آلمان به‌عنوان شریک این پروژه مخالفت کرده و ترجیح داده است به این کشور جایگاه ناظر اعطا شود؛ جایگاهی مشابه آنچه به کانادا داده شده است.

وزیر دفاع ایتالیا در واکنش به این گزارش تأکید کرد که روایت منتشرشده در فایننشال تایمز مبنی بر مخالفت ایتالیا با ورود آلمان به برنامه GCAP کاملاً گمراه‌کننده است و موضعی را که ایتالیا همواره از آن دفاع کرده، منعکس نمی‌کند. به گفته وی جایگاه ناظر سازوکاری فوری برای تبادل اطلاعات درباره برنامه است که می‌تواند زمینه‌ساز عضویت کامل در آینده باشد؛ این جایگاه به معنای "محدود کردن نقش آینده آلمان در این برنامه" نیست.

وی در ادامه توضیح داد که هدف از این رویکرد، برعکس، فراهم کردن هرچه سریع‌تر شرایط لازم برای مشارکت آلمان بوده است آن هم بدون آن که پیشرفت برنامه و جدول زمانی تعیین‌شده برای آن به خطر بیافتد. "اندی برنهام" (Andy Burnham)، نخست‌وزیر انگلیس نیز در هشتم اکتبر گذشته از آلمان دعوت کرده بود تا به تلاش‌های جاری برای توسعه نسل جدید جنگنده‌های رزمی بپیوندد.

بر اساس این گزارش تحولات فوق پس از شکست چشمگیر پروژه SCAF که با مشارکت فرانسه، آلمان و اسپانیا دنبال می‌شد، اما در ماه ژوئن به‌دلیل اختلاف‌های صنعتی میان شرکت "داسو" (Dassault Aviation) نماینده فرانسه، و "ایرباس" (Airbus)، نماینده آلمان و اسپانیا، عملاً کنار گذاشته شد، رخ می‌دهد. در این میان، نام شرکت سوئدی سازنده هواپیما، "ساب" (Saab)، نیز به‌عنوان شریک احتمالی جایگزین برای آلمان و ایرباس مطرح شده است.

لزاکو می افزاید: برنامه GCAP، مخفف "برنامه جهانی هوایی رزمی"(Global Combat Air Programme)، با هدف ساخت یک جنگنده نسل ششم طراحی شده است. این هواپیما قرار است برای ایتالیا و انگلیس جایگزین جنگنده یوروفایتر تایفون (Eurofighter Typhoon) و برای ژاپن جایگزین هواپیمای میتسوبیشی اف-۲ (Mitsubishi F-2)

شود. این پروژه تابستان امسال با اختصاص بودجه‌ای به ارزش ۴/۶ میلیارد پوند، معادل ۵/۴ میلیارد یورو، از سوی سه کشور مشارکت‌کننده وارد مرحله‌ای شتاب‌گرفته شد.

لینک خبر

۸۰۵ میلیون یورو جریمه "متا" در ایتالیا به‌دلیل دسترسی به عکس‌های کاربران بی رضایت آن ها

لوفیگارو ۱۴ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته لوفیگارو نهاد حفاظت از داده‌های شخصی ایتالیا، شرکت مادر "فیس‌بوک" را متهم کرده است که بدون اطلاع‌رسانی کافی و دریافت رضایت صریح کاربران، به فراداده‌های آن‌ها در اپلیکیشن اندروید خود دسترسی پیدا کرده است.

"شرکت متا" (Meta)، مالک "فیس‌بوک"، به‌دلیل دسترسی به عکس‌های کاربران بدون دریافت رضایت "مشخص" آن‌ها، در ایتالیا به پرداخت جریمه سنگین ۸۰۵ میلیون یورویی محکوم شده است. نهاد حفاظت از داده‌های شخصی ایتالیا روز شنبه این خبر را اعلام کرد. به گفته این نهاد، متا از طریق اپلیکیشن "فیس‌بوک" برای دستگاه‌های اندرویدی، به عکس‌ها، ویدئوها و فراداده‌های مرتبط با آن‌ها دسترسی پیدا کرده، بی‌آن که رضایت مشخص کاربران ایتالیایی را دریافت کرده یا اطلاعات لازم را به‌درستی در اختیارشان قرار داده باشد.

"متا" در پایان ماه اکتبر نیز در ایالت نیومکزیکوی آمریکا به پرداخت ۲۵ میلیارد دلار محکوم شده بود. این حکم به‌دلیل گمراه‌کردن ساکنان این ایالت درباره نحوه استفاده از داده‌های شخصی آن‌ها، طی بیش از ده سال، صادر شد. این جریمه رکوردی برای این شرکت به شمار می‌رود؛ "متا" در واکنش به آن، این مجازات را نوعی "مالیات" بر آزادی بیان توصیف کرده بود. جریمه جدید ایتالیا نیز در شمار سنگین‌ترین مجازات‌هایی قرار می‌گیرد که تاکنون یک نهاد ایتالیایی علیه یک غول فناوری صادر کرده است.

لوفیگارو در ادامه یادآور می شود: پیش‌تر، شرکت "آمازون" (Amazon) در سال ۲۰۲۱ به‌دلیل نقض قوانین رقابت، به پرداخت بیش از ۱/۱ میلیارد یورو جریمه محکوم شده بود. این مبلغ پس از اعتراض و تجدیدنظرخواهی، به ۷۵۲ میلیون یورو کاهش یافت. "متا" نیز حق دارد به حکم صادرشده در ایتالیا اعتراض کند. این شرکت آمریکایی تا بعدازظهر شنبه به درخواست رسانه‌ها برای اظهارنظر پاسخی نداده بود.

این روزنامه اضافه می کند: جریمه فیس‌بوک به قابلیتی با عنوان "دریافت پیشنهادها از گالری" مربوط می‌شود که از سال ۲۰۲۳ در دسترس کاربران قرار گرفته است. این قابلیت هنگام استفاده از اپلیکیشن، عکس‌ها و ویدئوهای موجود در گالری تلفن همراه را به‌عنوان ایده‌هایی برای انتشار پست به کاربر پیشنهاد می‌کند.

به گفته نهاد ناظر ایتالیایی، فیس‌بوک برای دسترسی به گالری تلفن همراه، تنها یک مجوز کلی درخواست می‌کرد که برای تمام قابلیت‌های اپلیکیشن معتبر بود. پیش از این درخواست نیز پیامی عمومی با عنوان "فعال‌سازی قابلیت‌های دیگر" به کاربر نمایش داده می‌شد؛ پیامی که به او توضیح نمی‌داد با تأیید آن، دسترسی به عکس‌ها و ویدئوهای گالری خود را نیز مجاز می‌کند. بر همین اساس، "متا" از این پس باید برای فعال‌سازی این قابلیت، رضایت جداگانه و مشخص کاربران را دریافت کند و به‌روشنی توضیح دهد که این امکان چه کاربردی دارد، مستلزم دسترسی به گالری تلفن همراه است و چگونه می‌توان آن را غیرفعال کرد.

نهاد حفاظت از داده‌های شخصی ایتالیا در تعیین میزان جریمه، عواملی از جمله "تعداد زیاد افراد تحت تأثیر" را در نظر گرفته است؛ شمار این افراد حدود ۲۰ میلیون کاربر اندرویدی در ایتالیا برآورد می‌شود. مدت‌زمان ادامه

تخلف نیز در محاسبه جریمه مؤثر بوده است؛ تخلفی که به گفته این نهاد، همچنان درباره کاربرانی ادامه دارد که اپلیکیشن خود را به‌روزرسانی نکرده‌اند و همچنین کسانی که پیش‌تر مجوز دسترسی را از طریق تنظیمات سیستم صادر کرده‌اند.

این نهاد همچنین "همکاری اندک متا در جریان بررسی پرونده" را از دیگر عوامل تعیین‌کننده مبلغ جریمه اعلام کرده است. میزان این جریمه حدود ۰/۴ درصد از درآمد سالانه متاست؛ درآمدی که در سال ۲۰۲۵ به ۲۰۱ میلیارد دلار رسید و سود خالص این شرکت در همان سال ۶۰.۵ میلیارد دلار بود.

لینک خبر

مرسدس‌بنز احتمال تعطیلی کارخانه‌های خود و توقف سرمایه‌گذاری‌های جدید را بررسی می‌کند

لاکروآ ۱۴ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته روزنامه لاکروآ شرکت مرسدس‌بنز پنج‌شنبه ۱۲ نوامبر اعلام کرد که احتمال تعطیلی برخی از واحدهای تولیدی خود در آلمان را بررسی می‌کند و تمامی سرمایه‌گذاری‌های جدید در این کشور را به حالت تعلیق درمی‌آورد. این خودروساز، هزینه‌های تولید را با توجه به فشار فزاینده رقبای چینی، غیرقابل‌قبول ارزیابی می‌کند.

این غول خودروسازی آلمان که با بحران روبه‌روست، روز پنج‌شنبه ۱۲ نوامبر اعلام کرد که احتمال تعطیلی کارخانه‌هایی در آلمان و توقف تمام سرمایه‌گذاری‌های جدید در این کشور را بررسی می‌کند. این شرکت معتقد است برای مقابله با رقابت هرچه شدیدتر خودروسازان چینی، باید هزینه‌های تولید خود را به‌شدت کاهش دهد.

"بریتتا زیگر" (Britta Seeger)، عضو هیئت‌مدیره شرکت، در گفت‌وگویی که به‌صورت داخلی در اختیار کارکنان قرار گرفت، تأکید کرد که لازم است گزینه تعطیلی واحدهای تولیدی "به‌طور مشخص‌تر مورد بررسی قرار گیرد".

این شرکت خودروسازی امروز با کاهش چشمگیر فروش در بازار چین روبه‌رو شده و این مسئله بر سودآوری شرکت تأثیر گذاشته است. مرسدس‌بنز برای بازگرداندن توان رقابتی خود، در حال مذاکره با نمایندگان کارکنان درباره اجرای تدابیر جدید برای کاهش هزینه‌هاست.

به نوشته این روزنامه "مایکل شیبه" (Michael Schiebe)، یکی دیگر از اعضای هیئت‌مدیره، در همین گفت‌وگو اظهار داشت: اکنون ناچاریم با دقت بررسی کنیم که اگر نتوانیم ساختار هزینه‌های خود را تغییر دهیم، کدام‌یک از کارخانه‌های آلمان را باید تعطیل کنیم. وی افزود: در آن صورت، مدل‌های بعدی خودروها را منحصراً در خارج از آلمان تولید خواهیم کرد.

وی همچنین اعلام کرد که تا زمانی که توافقی برای کاهش هزینه‌ها حاصل نشود، تمامی سرمایه‌گذاری‌های جدید در واحدهای تولیدی گروه در آلمان متوقف خواهد ماند. به گفته او، تصمیم‌گیری درباره نسل بعدی خودروها باید از همین حالا انجام شود؛ موضوعی که فشار بر مذاکرات جاری را افزایش می‌دهد.

به نوشته لاکروآ این مذاکرات در شرایطی انجام می‌شود که گفت‌وگوهای مربوط به دستمزدها با اتحادیه کارگری متال (IG Metall) نیز در جریان است. این اتحادیه خواستار افزایش پنج‌درصدی حقوق کارکنان شده؛ درخواستی که "بریتتا زیگر" آن را "کاملاً بیش از حد" ارزیابی کرده است. وی معتقد است: چنین افزایشی هزینه نیروی کار را که در آلمان از همین حالا بالاست، باز هم افزایش می‌دهد؛ در حالی که این هزینه‌ها در مقایسه با سایر کشورها، هم‌اکنون نیز بیش از اندازه زیاد هستند.

در بخش پایانی این خبر آمده است: گروه مرسدس‌بنز برای احیای موقعیت خود، همچنین بر اجرای یک برنامه گسترده موسوم به "تهاجم بهره‌وری" (offensive de productivité) حساب کرده است. با این حال، به گفته "بریتا زیگر"، با وجود مذاکرات فشرده، متأسفانه در حال حاضر هیچ راه‌حل مشترک و مشخصی در افق دیده نمی‌شود". مرسدس‌بنز همچنین افزایش ساعات کار بدون پرداخت دستمزد اضافی و بازنگری در هفته کاری ۳۵ ساعته را مدنظر قرار داده است که یکی از دستاوردهای تاریخی صنعت فلزات و خودروسازی آلمان به شمار می‌رود. "بریتا زیگر" با اذعان به این که "این موضوعات خوشایند نیستند"، تأکید کرده است که از نظر او، این اقدامات "تنها راه حفظ اشتغال در آلمان" هستند.

لینک خبر

راه اندازی صندوقی ۱۰ میلیارد یورویی اروپا بدون فرانسه برای حمایت از غول‌های فناوری

لزاکو ۰۹ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته لزاکو سرمایه‌گذاران نهادی و هفت کشور عضو اتحادیه اروپا در نخستین مرحله تأمین سرمایه این صندوق مشارکت کرده‌اند. دولت فرانسه در این طرح حضور ندارد.

این روزنامه می افزاید: اروپا برای حمایت از بخش فناوری خود بسیج شده است. صندوق صندوق‌ها برای حمایت از شرکت‌های پیشتاز فناوری اروپا (ETCI 2) که در تابستان ۲۰۲۶ راه‌اندازی شد، به‌تازگی به مرحله مهمی رسیده است: نخستین مرحله تأمین سرمایه آن با جذب ۱۰ میلیارد یورو به پایان رسیده است.

این خبر در حاشیه نشست وزیران دارایی کشورهای عضو منطقه یورو و شورای امور اقتصادی و مالی اتحادیه اروپا (Ecofin) در بروکسل اعلام شد؛ نشست‌هایی که از دوشنبه ۹ نوامبر آغاز شده بودند. به‌طور مشخص، دو میلیارد یورو از این مبلغ را هفت کشور عضو اتحادیه اروپا (آلمان، بلغارستان، اسپانیا، یونان، ایتالیا، لوکزامبورگ و هلند) تأمین کرده‌اند. برخلاف مرحله نخست این طرح، یعنی صندوق (ETCI 1)، که توانسته بود ۳/۷۵ میلیارد یورو سرمایه جذب کند که در این مرحله دولت فرانسه در این ابتکار مشارکت ندارد.

لینک خبر

"آلیس اکمان" چین‌شناس: چین می‌خواهد بازسازی ساختار حکمرانی جهانی را سرعت ببخشد

لوموند ۱۵ نوامبر ۲۰۲۶

روزنامه لوموند در مقدمه مصاحبه ای که با یک کارشناس چین انجام داده می نویسد: پکن قصد دارد نشست همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه (APEC) را که قرار است روزهای ۱۸ و ۱۹ نوامبر برگزار شود، به ویترینی برای

نمایش قدرت خود تبدیل کند تا به گفته "آلیس اکمان" (Alice Ekman)، متخصص مسائل چین، "نوع جدیدی از جهانی‌شدن را تحت رهبری خود بنا کند".

چین قرار است روزهای ۱۸ و ۱۹ نوامبر، میزبان نشست همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه (APEC) در شهر "شنژن" (Shenzhen)، یکی از نمادهای صنعت دیجیتال این کشور، باشد. این سازمان ۲۱ کشور از آسیا، آمریکا و اقیانوسیه را دربرمی‌گیرد که در مجموع ۶۰ درصد تولید ناخالص داخلی جهان را تشکیل می‌دهند.

روزنامه لوموند در ادامه می نویسد: به گفته "آلیس اکمان"، مدیر پژوهش در "مؤسسه مطالعات امنیتی اتحادیه اروپا" (European Union Institute for Security Studies) و نویسنده کتاب "آخرین پرواز به پکن" (Dernier Vol pour Pékin)، چین امیدوار است از این نشست برای تقویت تصویر خود به‌عنوان یک قدرت بزرگ و آرامش‌بخش با هدف کاهش سلطه آمریکا در جهان، استفاده کند.

"اکمان" درباره نتایج انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا می‌گوید چین از شکست سنگین رئیس‌جمهوری که اکنون شناخت بیش تری از او پیدا کرده، خوشحال نیست. پکن آموخته است چگونه با روحیه و خودبزرگ‌بینی "دونالد ترامپ" کنار بیاید، چگونه با او سخت‌گیرانه‌تر و مؤثرتر مذاکره کند و چگونه از رویکرد معامله‌محور او بیش ترین بهره را ببرد؛ رویکردی که موضوع حقوق بشر را کنار می‌گذارد و این مسئله برای حکومت چین فرصتی ارزشمند محسوب می‌شود.

به باور وی با حضور دمکرات‌ها در کنگره، عوامل ناشناخته بیش تری وارد معادله خواهد شد. با این حال، نتیجه انتخابات سوم نوامبر ممکن است در کوتاه‌مدت موقعیت چین را در مذاکرات تجاری با واشنگتن که قرار است در ماه نوامبر از سر گرفته شود، تقویت کند. "ترامپ" ممکن است تمایل کم تری به برهم زدن آتش‌بس شکننده‌ای داشته باشد که به‌تازگی برای دو ماه دیگر تمدید شده است. از نظر "اکمان"، اختلافات در فضای سیاسی واشنگتن می‌تواند طی دو سال آینده به سود چین تمام شود. پکن نیز احتمالاً در این مدت وابستگی خود به بازار و محصولات

آمریکایی را کاهش خواهد داد؛ پیش از آن که دولت جدیدی در آمریکا روی کار بیاید که ممکن است مهار و مدیریت آن دشوارتر باشد.

این کارشناس درباره احتمال کاهش تنش‌های بین‌المللی در آستانه نشست APEC در "شنژن"، چنین چشم‌اندازی را بعید می‌داند. به گفته وی تنش میان چین و ژاپن همچنان بسیار شدید است و تایوان همچنان موضوعی حساس به شمار می‌رود که پکن هیچ‌گونه اختلاف‌نظری درباره آن، حتی در سطح نمادین، با موضع رسمی خود را نمی‌پذیرد. قطبی‌شدن فضای منطقه آسیا و جهان نیز هم‌زمان با ادامه جنگ‌ها در اوکراین و ایران تشدید می‌شود. در همین حال، نزدیکی چین و روسیه به عاملی ساختاری و بلندمدت در روابط دو کشور تبدیل شده است. این دو کشور به‌طور فزاینده‌ای مواضع خود را در نهادهای چندجانبه، از جمله سازمان ملل متحد و نشست APEC، هماهنگ می‌کنند تا تا حد امکان در برابر آمریکا جبهه‌ای مشترک تشکیل دهند. در خاورمیانه نیز مواضع و اقدامات آن‌ها همسو است و هر دو از جمهوری اسلامی ایران حمایت می‌کنند.

به گفته" اکمان"، پکن امیدوار است در نشست APEC به‌عنوان قدرتی بزرگ و نجات‌بخش ظاهر شود؛ قدرتی که می‌تواند آثار فشارهای تجاری واشنگتن را در منطقه و جهان کاهش دهد. چین می‌خواهد خود را نه‌تنها هم‌سطح آمریکا، بلکه از نظر اخلاقی برتر از آن نشان دهد. با این حال، بسیاری از اعضای APEC، از جمله ژاپن، استرالیا، کانادا، کره جنوبی و فیلیپین، فریب این تصویرسازی را نمی‌خورند و به‌خوبی می‌دانند که خود چین نیز برای دفاع از منافعش، از جمله منافع سیاسی، مرتباً فشارهای اقتصادی اعمال می‌کند. برگزاری این نشست در "شنژن"، شهری با تمرکز بالای شرکت‌های فناوری مانند "هواوی" (Huawei)، "تنسنت" (Tencent)، "دی‌جی‌آی" (DJI) و "زد تی ای" (ZTE)، همچنین فرصتی برای چین است تا تصویر خود را به‌عنوان یک قدرت فناوری تثبیت کند و الگوها و استانداردهای خود در زمینه هوش مصنوعی را ترویج دهد.

"اکمان" معتقد است مشکلات اقتصادی و جمعیتی داخلی چین، از جمله بیکاری جوانان و کاهش مصرف، هیچ تأثیر محسوسی بر جاه‌طلبی‌های بین‌المللی این کشور نگذاشته است.

وی می گوید: چینِ تحت رهبری "شی جین‌پینگ" بیش از هر زمان دیگری می‌خواهد بازسازی ساختار حکمرانی جهانی را سرعت ببخشد، کشورهای غربی را به حاشیه براند، ائتلافی از کشورهایی را که "جنوب جهانی" نامیده می‌شوند تشکیل دهد و استانداردها و هنجارهای خود را گسترش دهد. هدف نهایی نیز ایجاد نوع جدیدی از جهانی‌شدن تحت رهبری چین است.

به گفته او، این سطح بالای جاه‌طلبی هم از تمایل شدید به انتقام‌گیری تاریخی سرچشمه می‌گیرد که از طریق کتاب‌های تاریخ و مجموعه‌های منتشرشده در اینترنت تقویت می‌شود و هم از این برداشت در حزب کمونیست چین که شرایط بین‌المللی به سود پکن تغییر کرده و دوران افول غرب فرا رسیده است. درست یا نادرست بودن این برداشت، پکن را به تسریع ابتکارهای دیپلماتیک خود ترغیب می‌کند.

در بخش دیگری از این مصاحبه "اکمان" در مقایسه رفتار آمریکا و چین در اعمال فشار بر کشورهای دیگر می‌گوید چین طی دهه گذشته از آمریکا آموخته است که چگونه از کنترل صادرات به‌عنوان اهرم مذاکره و از صلاحیت فراسرزمینی قوانین به‌عنوان ابزار قدرت استفاده کند.

پکن اکنون به‌طور گسترده، هم در موضع دفاعی و هم در موضع تهاجمی، از این ابزارها بهره می‌گیرد. چین در برابر بحران‌هایی که با سرعت فزاینده‌ای رخ می‌دهند، از فرصت‌های کوتاه‌مدت بهره می‌برد، اما هم‌زمان هدف بلندمدت خود را حفظ کرده است: پیشی گرفتن از آمریکا در همه زمینه‌ها تا سال ۲۰۴۹، یعنی صدمین سالگرد تأسیس جمهوری خلق چین. رقابت میان دو کشور هر روز شدیدتر می‌شود.

این رقابت اغلب به مسابقه‌ای در زمینه نوآوری فناوری خلاصه می‌شود، اما برای چین بُعد ایدئولوژیک نیز دارد؛ جنگی برای کنترل و گسترش محتوا، از شبکه‌های اجتماعی تا پلتفرم‌های هوش مصنوعی، به‌گونه‌ای که با منافع چین و بقای حزب کمونیست چین در دهه‌های آینده سازگار باشد.

لینک خبر

شرکت‌های تابعه اروپایی که کرملین مصادره کرده، چگونه هزینه‌های جنگ را تأمین می‌کنند؟

اکسپرس ۱۵ نوامبر ۲۰۲۶

به نوشته هفته نامه اکسپرس شرکت‌های تابعه خارجی که مسکو مصادره کرده است، اکنون برای تجهیز نیروهای روسیه به کار گرفته می‌شوند. این اقدام راهی برای تأمین منابع مالی جنگ و همچنین بازداشتن کشورهای غربی از مصادره دارایی‌های مسدودشده روسیه است.

بر اساس داده‌های گردآوری‌شده توسط بلومبرگ (Bloomberg) و اطلاعات منتشرشده در رسانه‌های روسیه، شرکت‌های تابعه گروه‌های اروپایی که کنترل آن‌ها به دست کرملین افتاده، اکنون میلیاردها روبل به اقتصاد روسیه تزریق می‌کنند. بخش عمده این مبالغ به نام سازمانی موسوم به "جبهه مردمی" (Front populaire) پرداخت شده است. این سازمان تشکلی است که "ولادیمیر پوتین" از سال ۲۰۲۲ برای تأمین مالی برنامه »همه‌چیز برای پیروزی" از آن استفاده می‌کند. این برنامه مسئول خرید پهپادها، خودروهای نظامی و تجهیزات ارتباطی برای نیروهای روسیه در اوکراین است.

چندین شرکت اروپایی در این روند دخیل هستند. در سال ۲۰۲۵، "ولادیمیر پوتین" مدیریت شعبه روسی شرکت دانمارکی تولیدکننده عایق‌های ساختمانی، "راک‌وول" (Rockwool)، را به شرکتی مستقر در مسکو واگذار کرد که

تنها چند ماه پیش از آن تأسیس شده بود. این شعبه از آن زمان تاکنون ۶۰۰ میلیون روبل به جبهه مردمی پرداخت کرده است. در اطلاعیه‌ای که در وب‌سایت این سازمان منتشر شده، آمده است که این مبلغ برای خرید تجهیزاتی از جمله خودروهای دو دیفرانسیل، پهپادهای شناسایی و یک سامانه جنگ الکترونیک اختصاص یافته است.

اندکی بعد، روسیه تحت رهبری پوتین فعالیت‌های شرکت هلندی تولیدکننده رنگ، "آکزونوبل" (AkzoNobel) و همچنین شرکت ایتالیایی تجهیزات الکتریکی، "دی‌کی‌سی اروپا" (DKC Europe)، را نیز به یک مدیر واحد واگذار کرد: "تیمور امیروف" (Timour Amirov)، تاجر ۳۳ ساله روس. طبق داده‌های بلومبرگ، این دو شرکت تابعه در مجموع سه میلیارد روبل، معادل حدود ۳۲ میلیون یورو، برای تجهیز ارتش روسیه پرداخت کرده‌اند. شرکت "آکزونوبل" در گفت‌وگو با این خبرگزاری اعلام کرده است که دیگر "هیچ اطلاعی از فعالیت شرکت‌هایی که تحت کنترل روسیه قرار گرفته‌اند" ندارد و این موضوع را "از طریق رسانه‌ها" مطلع شده است.

این شرکت‌ها نه‌تنها حمایت خود از تلاش جنگی روسیه را پنهان نمی‌کنند، بلکه گاهی مشارکت خود را به شکلی عجیب به نمایش می‌گذارند. شرکت آبجوسازی "بالتیکا" (Baltika) که پیش‌تر تحت کنترل شرکت "کارلسبرگ" (Carlsberg) بود، در اطلاعیه‌ای عمومی اعلام کرده است که از این پس نوشیدنی‌ای بدون الکل، غنی‌شده با ویتامین‌ها و کافئین، تولید خواهد کرد که منحصراً برای توزیع رایگان میان سربازان مستقر در جبهه در نظر گرفته شده است.

مصادره فعالیت‌های این شرکت‌ها و سود حاصل از آن‌ها، نتیجه سازوکاری است که مسکو در سال ۲۰۲۳ ایجاد کرد. این سازوکار به دولت روسیه اجازه می‌دهد کنترل شرکت‌های تابعه گروه‌هایی را که متعلق به کشورهای «غیردوست» محسوب می‌شوند، در اختیار بگیرد؛ حتی اگر شرکت‌های مادر همچنان مالکیت حقوقی آن‌ها را حفظ کرده باشند. از زمان آغاز جنگ، ده‌ها شرکت تحت این نظام قرار گرفته‌اند.

با در نظر گرفتن ابعاد هزینه‌های جنگی دولت روسیه، کمک‌های مالی این شرکت‌های تابعه که عملاً از شرکت‌های مادر خود جدا شده‌اند، همچنان مبالغ نسبتاً ناچیزی به شمار می‌رود. بر اساس برآورد بلومبرگ، هزینه‌های جنگی دولت روسیه تنها در سال ۲۰۲۶ از ۱۷ هزار میلیارد روبل، معادل حدود ۱۸۶ میلیارد یورو، فراتر خواهد رفت. با این حال، این پرداخت‌ها به مدیران جدید شرکت‌ها امکان می‌دهد حمایت علنی خود را از مسکو به نمایش بگذارند. مسکو از ماه سپتامبر روند تصرف شرکت‌ها را سرعت بخشیده و برای مثال فعالیت‌های شرکت سوئیسی نستله (Nestlé)و همچنین شرکت‌های تابعه شرکت ژاپنی ژاپن توباکو (Japan Tobacco) را در ماه نوامبر هدف قرار داده است.

این اقدامات علاوه بر تأمین منابع مالی بیشتر برای ماشین جنگی روسیه، پیامی هشدارآمیز نیز برای اروپایی‌ها دارد: مسکو در ماه اکتبر هشدار داده است که اگر کشورهای غربی تصمیم بگیرند دارایی‌های مسدودشده روسیه در اتحادیه اروپا را برای استفاده علیه کرملین مصادره کنند، روسیه نیز می‌تواند «به همان شیوه پاسخ دهد.«

لینک خبر

بخش اقتصادی سفارت جمهوری اسلامی ایران – پاریس